

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHRI ATMANAND

PRAKASH

શ્રી સંભવનાથ પ્રભુલું
શિલ્પકળાના નમુના રૂપ)
સુંદર જૈન મંદિર.
વરતેજ-સૌરાષ્ટ્ર

શેઠશ્રી મોહનલાલભાઈ તા
(વરતેજ) ના સૌજન્યે

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

પુસ્તક પર

નં. ૪-૫

કારતક-માગશર

સં. ૨૦૧૧

અ-નુ-ક્ર-મ-ણિ-કા.

૧ જીવનશિક્ષણ ... .. (લે. પૂં મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મં.)	૫૯
૨ દેવીશતક અને શ્રી હેમચંદ્રસુરિ ... (પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ. એ.)	૬૦
૩ ભગવાન મહાવીર અને જમાલી ... .. (શ્રી રતીલાલ મદ્રાભાઇ-માંકલ)	૬૪
૪ કો' ના પામ્યું મમ' ... .. (જમનાદાસ છોટાલાલ દુધવાળા-વડોદરા)	૬૯
૫ નવપદ્મના પ્રાચીન ચૈતન્યવંદનો ... (વિવેચનકાર પૂં પં. શ્રી રામવિઞ્ચયજી ગણી)	૭૧
૬ અહ્મદશિક્ષણ-શૈક્ષ્ય ધ્યાનયોગનો એક લાક્ષણિક પ્રકાર. (લે. પ્રોફેસર જયંતિલાલ ભાઇશંકર દવે. એમ. એ.)	૭૨
૭ લોકપ્રિય થવાની કળા... .. (વિક્રમદાસ મૂળચંદ શાહ બી. એ.)	૭૪
૮ એકની સમા શ્રી શુદ્ધમતિ જિનસ્તવન-સાથ' ... (સં. ડૉ. વલ્લભદાસ તેજસ્વીમાઇ)	૭૫
૯ શ્રી વલ્લભનિર્વાણ કુંડળી ગાયન... .. (લે. હસ્તીમલ ડાહારી)	૭૭
૧૦ સ્વીકાર સમાલોચના	૭૮

નવાં થયેલાં માનવતા સભાસદો.

૧ શેઠ છોટાલાલ ભાઇચંદમાઇ પેટ્રન ... .. (મુ'અઇ)	
લાઇફ મેમ્બરો.	
૨ શેઠ લાલચંદ અનોપચંદ (કુરનર નીલગીરી)	૫ શેઠ રૂપાજી ધરમચંદ જૈન રાણીમેનુર
૩ શેઠ કરમશી હંસરાજ (મુ'અઇ)	૬ શેઠ રૂપચંદ હોદમલ જૈન રાણીમેનુર
૪ શેઠ સૌભાગ્યચંદ જગજીવનદાસ સુરેન્દ્રનગર	૭ શેઠ નરીનચંદ રતનશી ભાવનગર

આભાર.

હાલમાં આચાર્ય ભગવંતશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના સુશિષ્ય ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજીએ મહારાજ અને તેમના સુશિષ્ય મુનિશ્રી હોદ્દારવિજયજીના ઉપદેશથી શાહ લક્ષ્મી-ચંદજી નાહટાએ ગુરુભક્તિ નિમિત્તે સ્વં આચાર્ય ભગવાનનો ફોટો મૂકી પ્રકટ કરેલ પંચાંગો અમારા સભાસદો તથા માસિકના ગ્રાહકોને ભેટ આપવા માટે મોકલ્યા છે જે માટે ઉપાધ્યાયજી મહારાજનો હાર્દિક આભાર માનવામાં આવે છે.

ગુરુભક્તિ-માટે નિવેદન.

શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય મુ'અઇ તરફથી સ્વં આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના સ્મરણાર્થે એક મંથ તેઓશ્રીનો સ્વર્ગવાસનો પ્રથમ ત્રિપિક તિથિને દિવસે પ્રગટ કરવામાં આવશે, જેમાં સદ્ગતના જીવનકાર્યની સમીક્ષા, ઉપરાંત સામાજિક, ધાર્મિક ક્ષેત્રની વિશિષ્ટ પ્રવૃત્તિઓના અવલોકન સાથે જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, ઇતિહાસ, સાહિત્ય, કળા, સ્થાપત્ય અને જૈન સમાજના ઉત્કર્ષ કળવણી વગેરે વિષયોના મનનીય લેખોનો સ્થાન આપવામાં આવનાર છે તે માટે એક સમિતિ નીમવામાં આવી છે.

શ્રી કથારત્નકોષ (ભાષાંતર દ્વિતીય ભાગ.)

કર્તા—શ્રી દેવભદ્રાચાર્ય મહારાજ.

જેમાં સમ્પૂર્ણતના તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો, પંચ અણુવતના સત્તર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણોનું સુંદર-સરલ નિરૂપણ તથા વજ્યું, તેને લગતી પ્રાસંગિક, મૌલિક, અનુપમ નહિં જાણેલી, સાંભળેલી, અનુસંધાન ઠા. પા. ૩

નવા થયેલ માનવતા પેદાન સાહેબ—

શ્રેષ્ઠીવર્થ શ્રીયુત છોટાલાલ ભાઈચંદભાઈ મુંબઈ

લઘુ શત્રુજ્ય તીર્થની ઉપમા જેને અપાય છે તેવા અને અન્ય સુશોભિત કળાયુક્ત રમણીય જૈન મંદિરોથી વિભુષિત, તીર્થધામ જેવું, અનેક આચાર્ય દેવો, વિદ્વાન મુનિ પુંગવોના પવિત્ર ચરણો અને સ્થિરતાવડે વ્યાખ્યાન, ઉપદેશવડે પરંપરાથી જૈન સંસ્કારી કુટુંબો, લક્ષ્મી, વ્યાપાર વૈભવથી જેમાં વસેલા છે, તેવા સૌરાષ્ટ્રના મુખ્ય શહેરો પૈકીના એક જામનગર શહેરના મૂળ વતની ધર્મવીર પુરુષ શ્રેષ્ઠીવર્થ શેઠ ભાઈચંદભાઈ અમુલખ અને પૂજ્ય માતૃશ્રી મણિબેનની કુક્ષીમાં શ્રીયુત છોટાલાલભાઈનો જન્મ થયો હતો. ગુજરાતી તથા ઇંગ્રેજી ભાષાનું ધંધાની જરૂરીયાતવાળું જ્ઞાન તેમણે મેળવ્યું હતું. વ્યાપારના વિકાસ અર્થે પેતા ભાઈચંદભાઈને પૂર્વ સુકૃત મુંબઈ લઈ ગયું, અને ત્યાં દેવ, ગુરુ, ધર્મની શ્રદ્ધાપૂર્વક સેવા અને વીમાની લાઈનમાં પ્રમાણિકપણે કાર્ય કરતાં, સારા સારા વ્યાપારી, ઉદ્યોગપતિનો આહ, પ્રતિષ્ઠા વગેરે મેળવતાં લક્ષ્મીદેવીની પસંદગી ઉતરી, છતાં નિરંતરની આવશ્યક ક્રિયાઓ, દેવપૂજા, ગુરુ ઉપાસનાવડે ધાર્મિક જીવન જીવવા સાથે સુકૃતની લક્ષ્મીનો સદ્વ્યય ઉદ્ધારતા વડે કરવા લાગ્યા, ત્યાં પૂજ્ય પિતાની પાસેથી છોટાલાલભાઈ ધંધાદારીનું શિક્ષણ મેળવીને કુશળ થયા, જો કે શ્રી છોટાલાલભાઈ તે સુસંસ્કાર સાથે લઈ જનમ્યા હતા, પૂજ્ય પિતાશ્રીની નિવૃત્ત થઈ ધર્મ સાધન કરવા ઇચ્છા થતાં સુપુત્ર છોટાલાલભાઈને શ્રીયુત ભાઈચંદભાઈએ ધર્મ શ્રદ્ધા, લક્ષ્મી અને વ્યાપાર સુપ્રત કરી પોતે ધર્મસાધન કરવા લાગ્યા અને છેવટે પૂજ્ય પિતાના સ્વર્ગવાસ પછી ઉપરોક્ત વારસો પ્રવૃત્તિ શરૂ રાખતાં વ્યાપારી આલમમાં શ્રી છોટાલાલભાઈએ આહુ પણ સારો મેળવ્યો, પિતાની જેમ અને પ્રમાણિકપણે જ ખીજનેશ કરતા પોતાની પ્રતિષ્ઠા પણ વધારી અને પોતાના ખીજનેસની પણ વૃદ્ધિ કરી. ઘણા વર્ષ પહેલાં તેઓશ્રી આ સભાની કાર્યવાહીથી સંતોષ પામી પ્રથમ પહેલા વર્ગના લાઈફ મેમ્બર થયા હતા, અને ત્યારબાદ વિનંતિ કરતાં હાલ તેવાજ હર્ષસાથે આ સભાનું પેદાનપદ સ્વીકાર્યું છે, માટે આભાર માનવામાં આવે છે. આ સભા તરફથી શ્રીયુત છોટાલાલભાઈની પાસે તેઓનો ફોટો અને સંક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્રને માટે લખતાં તેઓ સરલ, માયાળુ, નિરભિમાની અને સાદુ જીવન જીવનાર હોવાથી, ઘણા આગ્રહ કર્યો છતાં, આપવાની ઇચ્છા જણાવી નહીં, ખરેખર હર્ષ થવા જેવું છે કે, પોતે પુણ્યશાળી, લક્ષ્મીવંત હોવા છતાં પોતાની નામના કાઠવાની ઇચ્છા ધરાવતા નથી જેથી ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે. શ્રીયુત છોટાલાલભાઈ દીર્ઘાયુષ્ય થઈ શારીરિક, આર્થિક અને આધ્યાત્મિક લક્ષ્મીને દિવાસાનુંદિવસ વિશેષ પ્રાપ્ત કરે તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવનશિક્ષણ

આકાશની અટારીમાંથી ઉપાએ પોતાનું મોં બહાર કાઢ્યું ત્યારે આચાર્ય દ્રોણ પોતાના જાત્રેને જીવન-શિક્ષણ આપી રહ્યા હતા.

ચન્દ્રની ચારે તરફ જેમ તારામંડળ ગોઠવાય એમ આચાર્ય દ્રોણની આસપાસ વિદ્યાર્થીઓ ગોઠવાઈ ગયા હતા. અધ્યયનનો પ્રારંભ કરતા આચાર્ય દ્રોણે કહ્યું: 'જાત્રે આજે આ સૂત્ર કરી લાવો: 'ક્રોધં મા કુરુ। ક્ષમાં કુરુ। ક્રોધ કરીશ નહિ, ક્ષમા કર...'

આ મિતાક્ષરી સૂત્ર જાત્રે ગોખતા મંડી પડ્યા. પૂરો અર્ધો કલાક પછી નહિ થયો હોય ત્યાં ભીમ ઊભો થયો. નમન કરી એણે કહ્યું: "ગુરુદેવ, પાઠ આવડી ગયો, કંઠસ્થ થઈ ગયો છે, કહો તો બોલી જાઉં. "ક્રોધં મા કુરુ। ક્ષમાં કુરુ।" તે પછી અશ્વિન, દુર્યોધન, એમ સૌ એક પછી એક જાત્રે આવતા ગયા અને શુદ્ધ વાણીમાં સ્પષ્ટ સૂત્રો બોલી, પોતપોતાને સ્થાને ગોઠવાઈ ગયા. પછી આ શું? સૌથી તીવ્ર મેધા ધરાવનાર ધર્મરાજ તો આજ ઊઠતા જ નથી. શું એમને આ ટૂંકું સૂત્ર પછી નથી આવડતું? શું એમની યુદ્ધિના ચંદ્રને જડતાનો રાહુ ગળી ગયો?

આકાશની ઉપા યુધિષ્ઠિરની પ્રજ્ઞા પર સ્મિત કરી ચાલી ગઈ. આલસ્ય ઊભો ઊભો યુધિષ્ઠિરના અધ્યયનની રીત જોઈ રહ્યો હતો.

દ્રોણે હાક મારી: "વત્સ યુધિષ્ઠિર, પાઠ આવજો કે?"

તુષારધવલ સ્મિત કરી યુધિષ્ઠિરે કહ્યું: "ના ગુરુદેવ, પાઠ હજી નથી આવજો."

મીઠો ઠપકો આપતા ગુરુદેવે કહ્યું: "આટલું નાનું સૂત્ર પછી નથી આવડતું? જા જલ્દી કરી લાવ." સૂય તેો આગળ વધી રહ્યો હતો. મધ્યાહ્ન થતા આવ્યો પછી યુધિષ્ઠિર તો સૂત્રને રટ જ નય છે. દ્રોણે ફરી પૂછ્યું, "કેમ, યુધિષ્ઠિર! હજી કેટલી વાર છે?"

અતિ નમ્રતાથી નમન કરી યુધિષ્ઠિરે ઉત્તર વાળ્યો: "ના, ગુરુદેવ પાઠ હજી પૂરો થયો નથી." આ સાંભળી દ્રોણ કંટાળી ગયા: રે! આવો તેજસ્વી વિદ્યાર્થી આવો જડ કેમ? સૌથી મોખરે રહેનારો સૌથી પાછળ કેમ? આચાર્ય દ્રોણથી ન રહેવાયું. સાંજ પડવા આવી હતી. એટલે યુધિષ્ઠિરનો કાન પકડી તમાચો મારતાં દ્રોણે કહ્યું: "પાઠ હજી નથી આવજો?" તે જ પળે, એવી જ નમ્રતાથી યુધિષ્ઠિરે કહ્યું: "ગુરુદેવ પાઠ આવડી ગયો. પ્રયોગ પૂરો થયો."

દુર્યોધન દૂર ઊભો ઊભો, મનમાં મલકાતો વિચારી રહ્યો હતો: સોટી વાગે સમયમ, વિદ્યા આવે ધમધમ. સંધ્યાનો રંગ દ્રોણની ઉજ્જવળ દાઢીને ગુલાબી રંગે રંગી રહ્યો હતો, ત્યારે યુધિષ્ઠિરના નયનોમાંથી ક્ષમા નીતરી રહી હતી. વાતસંધથી યુધિષ્ઠિરના મરતક ઉપર હાથ ફેરવતાં દ્રોણે પૂછ્યું, "વત્સ, થોડા સમય પહેલાં તો પાઠ નહોતો આવડતો. અને હવે એકદમ કેવી રીતે આવડી ગયો?"

યુધિષ્ઠિરે કહ્યું: "ગુરુદેવ, આપે કહ્યું, કે 'ક્રોધં મા કુરુ' 'ક્ષમાં કુરુ' પછી ક્રોધનો પ્રસંગ આવ્યા વિના મને શી ખચર પડે કે મેં ક્રોધ નથી કર્યો અને મેં ક્ષમા રાખી છે. અત્યારે જ્યારે આપે તમાચો માર્યો ત્યારે મને ક્રોધ નથી થયો અને ક્ષમા જ રહી, તો આ પ્રયોગ દ્વારા મને લાગ્યું કે મને પાઠ આવજો છે."

આ જીવનશિક્ષણથી દ્રોણ યુધિષ્ઠિરને વાતસંધ્યાભાવથી બેટી પડ્યા ત્યારે ગગનનો સૂર્ય ઉપાને શિક્ષણની આ નવી રીત કહેવા, અસ્તાચળ પર ઉપડી ગયો!

ચુનિ શ્રી ચંદ્રમલસાગરજી

દેવીશતક અને શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ

(લેખક:—શ્રી. હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડિયા એમ. એ.)

નામકરણ-દેવીશતક—એ સંસ્કૃત ભાષામાં રચાયેલું એક લઘુ કાવ્ય છે. એમાં ૧૦૪ પદો છે. એ ઉપરથી એના નામકરણમાં 'શતક' શબ્દનો પ્રયોગ કરાયો છે. આ કાવ્ય દ્વારા પાવર્તી દેવીની સ્તુતિ કરાઈ છે. એથી એના નામમાં 'દેવી' શબ્દ યોજાયો છે. આમ આ કાવ્યનું નામ સાન્વર્ધન છે. આ કાવ્ય નોણના પુત્રે (આનન્દવર્ધને) રચ્યું છે. તેમજ આ કાવ્યનું નામ દેવીશતક છે એ હકીકત પણ કર્તાએ આ દેવીશતકના નિમ્નલિખિત ૧૦૧ માં પદમાં દર્શાવી છે:—

“દેવ્યા સ્વપ્નોદ્ગમાદિદેવીશતકસન્નયા ।

દેશિતાનુપમામાઘાદતો^૧ નોણસુતોનુત્તિમ્ ॥૧૦૧॥”

(આ પદ ચક્ર-મર્ધને લગતા ચિત્રમાં બે વાર ગુંથાયેલું જોવાય છે.)

અંતિમ (૧૦૪ માં) પદમાં કર્તાએ પોતાનો પરિચય આપતાં કહ્યું છે કે આ સુદુષ્કર સ્તોત્ર, આનન્દકથા અને ત્રિદશાનન્દના પ્રણેતાની રચના છે. આ રહ્યું એ પદ:—

“યેનાનન્દકથાયાં ત્રિદશાનન્દે ચ
લાલિતા વાણી ।

તેન સુદુષ્કરમેતસ્ સ્તોત્રં દેવ્યાઃ

કૃતં મક્ત્યા ॥ ૧૦૪ ॥”

આની વિવૃત્તિમાં કચ્છે કહ્યું છે કે—આ દેવી-શતકના કર્તા આનન્દવર્ધન-નોણના પુત્ર તે આનન્દકથા એટલે વિષમબાહુલીલા અને ત્રિદશાનન્દ એટલે અબ્ધુનચરિતાના પ્રણેતા છે. અહીં હું એ ઉમેરીશ કે વન્યાલોકના કર્તા પણ આ આનન્દવર્ધન છે અને એઓ કાશ્મીરમાં ઇ. સ. ની નવમી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં થઈ ગયા છે.

૧ હેમચન્દ્રસૂરિની સુદ્રિત કૃતિમાં તેા 'ઘાદેતા' પાઠ છે અને એ જ મથાથ' જણાય છે.

મહુરવ—દેવીશતક નામનું આ લઘુ કાવ્ય જાતજાતના શબ્દાલંકારોનાં મનોરમ ઉદાહરણો પૂરાં પાડતું હોવાથી એ કાવ્ય સમગ્ર સંસ્કૃત સાહિત્યમાં મહત્વનું સ્થાન ભોગવે છે. શબ્દાલંકારના અનુપ્રાસ, યમક, ચિત્ર, શ્લેષ, વક્રોક્તિ અને પુનરુક્તાભાસ એમ જે છ પ્રકારો પડે છે તે પૈકી 'ચિત્ર'ના સ્વર-ચિત્ર, વ્યંજન-ચિત્ર, ગતિ-ચિત્ર, આકાર-ચિત્ર ઇલાદિ ઉપપ્રકારો છે. આકાર-ચિત્ર નામના અલંકારથી વિભૂષિત પદો રચનાં એ આજકાલનો ખેલ નથી, કેમ કે એ માટે જે વસ્તુનો આકાર પદદ્વારા દર્શાવતો હોય તે વસ્તુ વિષે પાકો નોંધ હોવો જોઈએ અને ખાસ કરીને શબ્દો ઉપર વિશિષ્ટ પ્રભુત્વ હોવું જોઈએ. આ અને પ્રકારની યોગ્યતા આનન્દવર્ધનમાં છે, એમ એમની આ દેવીશતક નામની કૃતિ કહી આપે છે, કાવ્ય અને 'કલિકાલસર્વગ' હેમચન્દ્રસૂરિ જેના વિદ્વાને 'ચિત્ર' અલંકારનાં ઉદાહરણો માટે એને પસંદ કર્યું, એ પણ આ કાવ્યની મહત્તા પૂરવાર કરે છે.

હેમટિપ્પણ—હેમચન્દ્રસૂરિએ કાવ્યાનુશાસન સૂત્રરૂપે સંસ્કૃતમાં રચ્યું છે અને એના ઉપર અલંકાર-ચૂડામણિ નામની વૃત્તિ રચી એ મૂળ કૃતિને વિશદ બનાવી છે. આ મૂળ તેમજ વૃત્તિને લક્ષીને એમણે વિવેકની જે રચના કરી છે અને એ દ્વારા કેટલીક નવીન ખાખતો પણ રચી કરી છે. પ્રસ્તુત દેવીશતક-માંથી હેમચન્દ્રસૂરિએ ત્રીસ પદો અવતરણરૂપે આપ્યાં છે એટલું જ નહિ પણ એ પદના દુર્ભેદ અંશોની વ્યાખ્યા પણ કરી છે. આ વ્યાખ્યા એકત્રિત કરાય તેા એ દેવીશતકના એક તૃતીયાંશ જેટલા ભાગના તેા ટિપ્પણની ગરજ સારે.

કચ્છટની વૃત્તિ અને સચિત્રતા—“કાવ્ય-માલા”ના નવમા ગુચ્છકના ઇ. સ. ૧૯૧૬ માં પ્રકાશિત દ્વિતીય સંસ્કરણમાં દેવીશતકને સ્થાન

દેવીશતક અને શ્રી હૈમચન્દ્રસૂરિ

૬૧

અપાયું છે. સાથે સાથે એમાં જાતજાતના યમક અને ચિત્ર-અલંકારથી અલંકૃત એવું ૧૧૩ પદ્યો ઇશ્વર-શતક* પણ અપાયું છે. આ દેવીશતક ઉપર કવ્યટની વૃત્તિ છે. એ વૃત્તિ સહિતની મૂળ કૃતિની એક સચિત્ર હાથપોથી “ભાંડારકર પ્રાચ્યવિદ્યા સંશોધનમંદિર”માં છે. ઇશ્વરશતકની પણ એક સચિત્ર હાથપોથી આ ભા. પ્રા. સં.મંદિરમાં છે. દેવીશતક સચિત્ર સ્વરૂપે કવ્યટની વૃત્તિ અને હૈમચન્દ્રસૂરિકૃત વ્યાખ્યારૂપ ટિપ્પણ સહિત પ્રકાશિત થયું ધટે.

* આ કાશ્મીરના કવિ અવતારની રચના છે. સ્તુતિકુસુમાંજલિની જે રત્નકંઠે વિ. સં. ૧૭૩૮ માં ટીકા રચી છે એમના પિતામહતું નામ અવતાર છે. એ અવતાર ઇ. સ. ૧૬૨૨ની આસપાસમાં વિદ્યમાન હતા. એ જ અવતારે ઇશ્વરશતક રચ્યું હોય તો આ ઉપરથી એમના સમય વિષે વિચાર કરવાનો રહેતો નથી. એ ગમે તે હો, આ લઘુ કૃતિ નિમ્નલિખિત અંધોથી વિભૂષિત છે અને એ દૃષ્ટિએ ચિત્ર-કાવ્યોના અભ્યાસ માટે ઉપયોગી છે:—

કાંચી (૧૩, ૬૮), કુસુમોચ્ચય (૮૬), ક્ષુરિકા (૪૫), ખડ્ગ (૫૪-૫૫), ગદા (૩૮ નો ઉત્તરાધ, ૪૦-૪૧), ચક્ર (કવિ નામ ગભિંત) (૪૬), ચતુર્મહાદેવ-સ્વરિતક (૧૪૨), હન્ર (૧૦૭), હમર (૬૦), તૃણ (૪૭-૪૮), ત્રિશૂલ (૨૪, ૩૮નો પૂર્વાધ, ૫૬, ૮૦), ધનુષ્ય (૫૭), નાદિકાવર્ત (૬૪, ૮૬), પદ્મ (૬, ૪૩, ૮૧, ૮૨, ૧૦૪), પરસુ (૨૮), ભદ્રકાવર્ત (૧૦૩, ૧૦૪), મહાદેવ (જગેશ્વર) (૧૧), મુસલ (૫૬), વજ્ર (૧૬), શર (૫૮), સ્ફુર (૬૬) અને હલ (૬૧)

અહીં કોઈ સમા આપેલા અંકો પછને અંગેનાં છે. તેરમું પદ્ય ગોમૂત્રિકા-અધથી પણ અલંકૃત છે. વળી ૭૧મું પદ્ય તો દ્વચક્ષર, દ્વિસ્વર, અસંમુક્તાક્ષર, અધંબ્રમ, સર્વતોભદ્ર, સમુદ્ગ-યમક, માલા-યમક, આદ્યત-યમક, ગૂઢ-ચતુર્થ, ગૂઢ-તૃતીય, ગૂઢ-ત્રિંશદક્ષર, તેમજ ગોમૂત્રિકાદિ અનેક અધોથી વિભૂષિત છે. ૧૦૪મું પદ્ય અષ્ટ દલ-પદ્મ તેમજ ષોડશ-દલ-પદ્મથી પણ વિરાજિત છે.

હૈમ અવતારજ્ઞો—દેવીશતકમાંથી જે ત્રીશ પદ્યો હૈમચન્દ્રસૂરિએ ઉદ્દ્યૂત કર્યાં છે તે વિષે હવે હું થોડુંક કહીશ: નિમ્નલિખિત ક્રમાંકવાળાં પાંચ પદ્યો અલંકારચૂડામણિમાં અવતારજ્ઞરૂપે રજૂ કરાયાં છે:—

૧૪, ૧૫, ૫૫, ૫૬ ને ૭૪,

વિવેકમાં અવતારજ્ઞરૂપે અપાયેલાં પચ્ચીસ પદ્યોના ક્રમાંક નીચે પ્રમાણે છે:—

૨૫ અને ૭૮ થી ૧૦૧.

‘યમક’ ચરણમાં અથવા એના ભાગમાં હોય છે એ બાબત સમજાવતી વેળા ચૌદમું પદ્ય અ. ચૂ. (પૃ. ૩૦૧)માં ઉદ્દ્યૂત કરાયું છે.

‘પુનરુક્તાભાસ’ના ઉદાહરણ તરીકે પંચાવનમું પદ્ય અ. ચૂ. (પૃ. ૩૩૮)માં અપાયું છે.

યમકતું સ્વરૂપ સમજાવતી વેળા, લઘુપ્રયત્નતર અને અલઘુપ્રયત્નતર ‘લ’ના ઉદાહરણ તરીકે ઉપયુક્ત પદ્યમું પદ્ય અં. ચૂ. (પૃ. ૨૬૬)માં અપાયું છે.

ભાષા-‘શ્લેષ’નો વિષય ચર્ચાતી વેળા અને તેમાં પણ છ ભાષાનો યોગ દર્શાવવા માટે ૭૪મું પદ્ય અ. ચૂ. (પૃ. ૩૩૨)માં રજૂ કરાયું છે.

પંદરમું પદ્ય મુરજ-અંધને લગતું હોઈ એની ચર્ચા હું આગળ ઉપર કરીશ. એટલે હવે વિવેકગત અવતારજ્ઞોની બાબત હું હાથ ધરું છું.

પચ્ચીસમું પદ્ય, ગતિ-ચિત્રતું અને તેમાં જે ‘સર્વતોભદ્ર’તું સ્વરૂપ આલેખતી વેળા વિવેક- (પૃ. ૩૧૧)માં ઉદ્દ્યૂત કરાયું છે.

આકાર-ચિત્રના ખડ્ગ, મુરજ, પદ્મ, હલ, સ્વરિતક, ત્રિશૂલ એમ જાતજાતના આકારોને લક્ષીને વિવિધ પ્રકારો પડે છે, તેમાં મુરજ-અધ માટે ઉપર સચવવા મુજબ પંદરમું પદ્ય અં. ચૂ. (પૃ. ૩૧૪) માં અપાયું છે.

પ્રશ્ન-અહીં એ વાત હું ઉમેરીશ કે સમંતભદ્ર યાને શાન્તિવર્મા નામના ‘દિગંબર’ આચાર્યે સ્તુતિ-વિદ્યા યાને જિનશતકમાં મુરજ-અંધને અંગે

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુબ્ધ પદો રચ્યા છે. (અને એથી તો હું એમને “ મુરજ-સમંતભદ્ર ” કહું છું.)

એ મનોરમ કૃતિમાંથી મુરજ-અંધતું ઉદાહરણ ન આપતાં દેવીશતકમાંથી કેમ આપાયું છે ? શું હુમ-ચન્દ્રસરિને સ્તુતિવિધાની ખચર નહિ હશે કે પછી પોતાની કૃતિ અને તેટલી સર્વોપયોગી અને અસાંપ્ર-દાયિક બનાવવાની અભિલાષા પૂર્ણ કરવા એમણે આપું વલણ અંચૂં વગેરેમાં રાખ્યું હશે કે આમાં કોઈ અન્ય જ કારણ રહેલું છે ?

ચક્ર-અન્ધ-દેવીશતકના શ્લો. ૮૦-૯૭, ૯૯ અને ૧૦૦ એમ વીસ શ્લોકો મળીને બત્રીસ આરાતુ' ચક્ર અને છે. તેમાં શ્લો. ૮૦-૯૫ના અક્ષરો નેમિથી માંડીને નાભિ સુધી અનુલોમપૂર્વક (એટલે કે ઠા. ત. શ્લો. ૮૦ ના અક્ષરો એકની નીચે એક એમ) લખવાથી સોળ આરા બને છે. વળી એ જ સોળ શ્લોકો નાભિથી માંડીને નેમિ સુધી અનુલોમપૂર્વક લખવાથી બીજા સોળ આરા બને છે. શ્લો. ૯૬, ૯૭, ૯૯ અને ૧૦૦ એ નેમિની રચના માટેના શ્લોકો છે. આ પ્રમાણેની રચના વિવેક (પૃ. ૩૨૦-૩૨૧) માં દર્શાવાઈ છે.

તૂણુ-અન્ધ-દેવીશતકના ઉપયુક્ત શ્લો. ૮૮નાં પ્રથમ અને તૃતીય ચરણ અને શ્લો. ૯૦ મળીને તૂણુ-અન્ધ અને છે. બાણુ માટેના 'ભાથો' અને છે. આ રચના તો વિવેક (પૃ. ૩૧૯) માં જ સમજાવાઈ છે.

વિશિષ્ટતા-વિવેકમાં દેવીશતકના શ્લો. ૮૦ થી ૯૮ ની અને શ્લો. ૧૦૦ની શ્લોકાલંકારોની દષ્ટિએ વિશિષ્ટતાનો પણ ઉલ્લેખ છે. જેમ કે શ્લો. ૮૦, ૮૨, ૮૩, ૮૫, ૮૮, ૯૦ અને ૯૧ એ નવ શ્લોકો યમકથી અલંકૃત છે. તેમાં થે ૮૭ માં શ્લોક સિવાયના શ્લોકો માટેના યમકોની વિશેષતા દર્શાવતાં કહ્યું છે કે શ્લો. ૮૦ 'અપ્રત્યભિચારા' યમકથી. શ્લો. ૮૨, ૮૫, ૮૮, ૯૦ અને ૯૧ એ પાંચ શ્લોકો 'અનિયતાવચળ' યમકથી, શ્લો. ૮૩ 'મધ્ય' યમકથી અને શ્લો. ૮૬ અંત-યમકથી મંડિત છે.

શ્લો. ૮૬ અને શ્લો. ૯૪ બન્ને અક્ષરોથી-

અંજનોથી નિમિત્ત છે એટલે એનો 'દ્વચક્ષર' તરીકે ઉલ્લેખ કરાયો છે. એવી રીતે શ્લો. ૯૫ માં ત્રણ જ ભિન્ન ભિન્ન અંજનોથી રચાયેલ હોવાથી એને માટે 'ત્ર્યક્ષર' એવી સંગ્રા વપરાઈ છે (અને શ્લોકોમાં 'દ્વચક્ષરરૂપ' છે).

શ્લો. ૮૭ યમક ઉપરાંત ગોમૂત્રિકા-અંધથી, શ્લો. ૯૦ 'અનિયતાવચળ' યમકથી તેમજ વળી પાદગોમૂત્રિકા-અંધથી અને શ્લો. ૯૪ અધ-ગોમૂત્રિકા અંધથી વિભૂષિત છે. શ્લો. ૮૧ ગોમૂત્રિકા-ધેનુના ઉદાહરણરૂપ છે. આ ચાર શ્લોકો 'ગતિ-ચિત્ર' અલંકારથી અલંકૃત છે.

શ્લો. ૯૪ ગૂઢ-અતુર્થનો નમૂનો પૂરો પાડે છે. એમાં ચોથું ચરણ પહેલાં ત્રણ ચરણમાં વપરાયેલા અક્ષરોવડે ચોખ્ખું છે. આમ ચોથું ચરણ ત્રણ ચરણોમાં સંતાડી દેવાયું છે. આથી આ 'ગૂઢ-ચિત્ર' અલંકારથી શોભે છે. આ અલંકારને હું સાહિત્ય કીર્તિગણ ઉપરની સંતાડૂકડીની રમત તરીકે ઓળખાવું છું.

શ્લો. ૯૨, 'રેફ-વિવતક' થી શોભે છે, અને 'ર્ચ' માં બ ના ઉપર રેફ છે તેનો વિપર્યય કરી 'ચ્ય' બનાવાયો છે, અને એ રીતે અર્થ કરાયો છે.

શ્લો. ૯૬ માં ટ-વર્ગનો અભાવ છે અને શ્લો. ૧૦૦ માં ચ-વર્ગ અને ટ-વર્ગ એ બેનો અભાવ છે. આમ હોવાથી આ બે માટે અનુક્રમે અ-ટ વર્ગ અને અ-ચ-ટ વર્ગ એમ કહેવામાં આવ્યું છે. આ બે શ્લોકો સ્થાન-ચિત્રનાં દર્ષાત પૂરાં પાડે છે.

ભાષા-શ્લેષ-જેમ દેવી-શતકનો ૭૪ મો શ્લોક અંચૂં (પૃ. ૩૩૨) માં ભાષા-શ્લેષના ઉદાહરણ તરીકે રજૂ કરાયો છે તેમ આ દેવીશતકના ૭૮ માં અને ૭૯ માં શ્લોક અનુક્રમે પૃ. ૩૨૬ અને ૩૨૭ માં ઉદ્દૃષ્ટ કરાયા છે. શ્લો. ૭૮ સંસ્કૃતમાં છે. અને સાથે સાથે શૌરસેનીમાં પણ છે. એવી રીતે શ્લો. ૭૯ સંસ્કૃતમાં તેમજ અપભ્રંશમાં પણ છે. આમ આ બંને પદો બન્ને ભાષામાં છે.

શ્લો. ૯૯ 'યમક' થી અલંકૃત છે. પણ એની

દેવીશતક અને શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ

૬૩

એ કે અન્ય કોઈ જાતની વિશિષ્ટતા કોણે જાણે કેમ દર્શાવાઈ નથી. શું એટલો પાઠ પડી ગયો હશે ?

શ્લો. ૬૭ 'અનુષ્ટુપ્' હંદમાં રચાયેલો છે. તેમ છતાં એની રચના માટે એવા અક્ષરો પસંદ કરાયા છે કે એને અન્ય રીતે રબૂ કરવાથી 'અનુષ્ટુપ્' હંદનું 'આર્યા' હંદમાં પરિવર્તન થાય છે. એ પરિવર્તન પણ તે શ્લો. ૮૮ છે.

આ ઉપરથી 'દેવીશતકનું' અલંકારોની દૃષ્ટિએ કેવું મહત્ત્વ છે તે સમજાવું હશે એટલે એનાં અન્ય પદોની સમાલોચના હું આપારે તો જાતી કરું છું. એ બાબત તો 'દેવીશતકનું' સમીક્ષાત્મક સંપાદન કરવાનો મને સુયોગ સાંપડશે ત્યારે અથવા તો કોઈ વિશિષ્ટ કારણ મળતાં હાથ ધરીશ. અહીં તો હવે એક અન્ય મુદ્દો વિચારું છું.

આલોખન-દેવીશતકનો શ્લો. ૧૫ મુરજ-બંધમાં છે. એટલે એ ઉપરથી મુરજનું ચિત્ર કેમ તૈયાર કરવું તે બાબત અં. ચૂ. (પૃ. ૩૧૪-૩૧૫) માં વિચારાઈ છે, એવી રીતે વિવેક(પૃ. ૩૧૯) માં બાથો (સં. તૂણ) તૈયાર કરવાની રીત અને એનાં પૃ. ૩૨૦-૩૨૧ માં ખત્રીસ આરાનું ચક્ર બનાવવાની રીત સમજાવાઈ છે.

દેવીશતક ઉપર ચન્દ્રદિત્યના પુત્ર કચ્છે લીમ-

૧ આનું ૧૦૨ મું પદ પ્રહલિકાના ઉદાહરણરૂપ છે. વળી ૨૯ મા પદના ત્રણ અર્થ અને ૧૦૩ મા પદના ચાર અર્થ થાય છે. આમ એ એ પલો અનેકાર્થી છે.

ગુપ્ત રાજના રાજ્યમાં કલિના ૪૦૭૮ વર્ષો પસાર થતાં એટલે કે ઇ. સ. ૬૭૮ માં વિવૃતિ રચી છે. અને એ દ્વારા આ દુર્ભોધ કાવ્યને સુમૌઘનાબ્યું છે ખરું, પરંતુ મુરજ અને તૂણ માટે ચિત્ર કેમ તૈયાર કરવું તે કહ્યું નથી, જ્યારે ચક્ર માટે સામાન્ય સૂચનો છે. વિશેષમાં ચમકાદિ માટે પણ કેટલીક વાર કચ્છે કરી ઉદ્દેશ્ય કર્યો નથી.

અહીં એ બાબત ઉમેરીશ કે દેવીશતકનાં ૮૦ મા અને ૯૧ મા પદ મળીને અથવા કેવળ ૮૧ મા પદથી જાલ-બંધ તૈયાર થાય છે એમ કચ્છે કહ્યું છે, જ્યારે હેમચન્દ્રસૂરિએ એનો નિર્દેશ કર્યો નથી. શું એમની કૃતિમાંથી એટલો પાઠ પડી ગયો છે ?

અવતરણોનું મહત્ત્વ-દેવીશતકમાંથી જ અવતરણો હેમચન્દ્રસૂરિએ આપ્યાં છે તેને આ દેવીશતકના મુદ્રિત પુસ્તક સાથે સરખાવતાં કેટલેક સ્થળે પાઠ-ભેદ જોવાય છે. વિશેષમાં મુદ્રિત પુસ્તકમાં ધણી વાર અને ઉપર્યુક્ત વિવેકમાં કોઈ કોઈ વાર અશુદ્ધિ મજબૂર પડે છે. આથી પણ આ લઘુ કૃતિ સચિત્ર સ્વરૂપે વિવૃત્તિ અને ટિપ્પણ સહિત યોગ્ય રીતે પ્રસિદ્ધ થવી ધટે.

સુધારો

ગતાંક (પુ. પર, અં. ૧) માં પૃ. ૧૪ ના પ્રથમ સ્તંભની પાંચમી પંક્તિમાં "કમળ" એમ છપાયું છે તે "કણિકા" જોઈએ.

ભગવાન મહાવીર અને જમાલિ

(૧)

એકદા ભગવાન વિહાર કરતાં કરતાં ક્ષત્રિયકુટુંબમાં પધાર્યા. ભગવાન પધાર્યાની વાત સાંભળી ભગવાનના મોટા ભાઈ નંદિવર્ધન, ભગવાનના ભાણેજ અને જમાઈ જમાલિ તથા પુત્રી પ્રિયદર્શના વગેરે સાંસારિક કુટુંબીજનો, પીરજનો તથા નાના મોટા સહુ કોઈ ભગવાનનો ઉપદેશ સાંભળવા એમના ઉતારે એકઠા થયા.

ભગવાન બોલ્યા કે—“કેટલાક જીવો સુંદર દેખાતા દેહમાં આસક્ત અને છે પણ તેઓ વિચારતા નથી કે આ દેહ તો મળ, મૂત્ર, વિષ્ણુ, રુધિર, માંસ આદિ અશુભિઓથી ભરેલો છે. કેટલાક કામભોગો પાછળ તો કેટલાક ધનસંપત્તિ પાછળ તો વળી કોઈ રાજ્યવૈભવ પાછળ રાતદિવસ દોડધામ કર્યા કરે છે પણ તેઓ જાણતા નથી કે એ કામ-ભોગો અંતર છે. દ્રવ્યોદિ વસ્તુઓ નાશવંત છે. રાજ્ય-વૈભવ પણ અધુવ છે ને બધા પરિણામે દુઃખકારક છે.

જગતના સર્વે સુખો એ સુખો નથી પણ અંતરવાના નીર જેવા આભાસ માત્ર જ છે. સાચું સુખ તો અંતરમાંથી ઉભારતી શાંતિ પ્રાપ્ત કરવામાં જ છે, માટે જ્યાં સુધી આપણી પાસે માનવદેહ છે, યૌવન છે, આરોગ્ય છે અને શક્તિ પણ છે ત્યાં સુધી કોઈ પણ સંત કે સન્માર્ગદર્શકના આશ્રયે રહી એની સાધના કરવામાં જ માનવજીવનની સાફદેવતા છે; કારણ કે મનુષ્યજન્મ કરી કરી પ્રાપ્ત કરવો દુર્લભ છે.”

ભગવાનનો ઉપદેશ સાંભળી વૈરાગ્યવંત થયેલો ધરે આવી જમાલિ માતાને કહેવા લાગ્યો કે ‘હે માતા! મને ભગવાન પાસે દીક્ષા લેવાની અનુમતિ આપો!’

એકના એક પુત્રને સંસારત્યાગ કરવા ઉત્તુકત થયેલો જાણી માતા વ્યથિત બની એથી પુત્રને એ સમજાવવા લાગી પણ જ્યારે જમાલિનો દ્રઢ નિશ્ચય

શ્રી રતિલાલ મજાભાઈ-માંડલ

અફર છે એમ એણે જાણ્યું ત્યારે તે ગળગળી બની પુત્રને કહેવા લાગી.

માતા-પુત્ર, તું મને અતિપ્રિય છે. વળી તું મારો કલાગરો દિકરો છે, તો જ્યાં સુધી હું જીવું છું ત્યાં સુધી તું ધરે જ રહી જા. વંશરક્તિ કરી વૃદ્ધાવસ્થામાં મારા મરણ બાદ સુખેથી સાધુ બનજે. જા, મારી આશિષ છે. ભગવાન મહાવીરે પણ તેમજ ક્યું હતું, તો તું પણ તેવી રીતે મારો બોલ નહી પાળે, દિકરો ?

જમાલિ-માતા, કાળ ક્યારે આવીને બોલી પકડશે અને કોણ વહેલું જશે ને કોણ પાછળ એ કોણ કહી શકે એમ છે ? વળી આ મનુષ્ય દેહ અનેક પ્રકારના વ્યાધિઓથી ભરેલો છે. વળી તે પરપોટા જેવો ક્ષણિક છે. સ્વપ્નદર્શન જેવો મિથ્યા છે. અધુવ છે. સડવાનો-નાશ પામવાનો એનો ધર્મ છે, અને તેનો પણ એક દિવસ વહેલામોડો ત્યાગ તો કરવાનો જ છે તો શા માટે આજે જ એનો સદુપયોગ ન કરી લેવો ? માટે હે માતા! મને દીક્ષા લેવાની અનુરા આપો.

માતા-એટા, તું ગુણી છે, સુંદર છે, બુદ્ધિશાળી છે, અનેક ગુણોથી વિભૂષિત છે. વીર્ય, બલ, રૂપ, યૌવનાદિએ યુક્ત છે તો એનો ઉપયોગ કર્યા પહેલાં જ ભાગી નીકળવું એમાં ડહાપણ નથી.

જમાલિ-હે માતા, આ દેહ મલ-મૂત્ર, માંસ, રુધિર આદિથી યુક્ત છે. તેમાંથી અનેક પ્રકારની દુર્ગંધો આવ્યા જ કરે છે. વળી તે વિષ્ણુથી ભરપૂર છે. તેમાં કયો ડાહ્યો પુરુષ રાગ કરી શકે ? માટે હે માતા! મને તરત જ અનુરા આપો.

માતા-એટા! સંસારમાં રહીને તું ધર્મધ્યાન કર્યાં નથી કરી શકતો ? બાકી મહાવીરનો માર્ગ તો તલવારની ધાર પર ચાલવા જેવો કઠણ છે. એમાં ધોર તપશ્રયો અને ઉપસર્ગો(વિદ્યો)નો સામનો

ભગવાન મહાવીર અને જમાલિ

૬૫

કરવાનો હોય છે. જ્યાં આરામ નથી, સારું ખાન-પાન નથી અને સાધનોની પશુ તંગી છે. ત્યાં તારા જેવો સુકામળ, વૈભવવિલાસમાં ઉછરેલો રાજકુમાર કેવી રીતે ટકી શકશે? ખુલ્લા ચોગાનમાં તેમજ સ્થાન કે ખંડિયરમાં તાપ-ટાંઠ વેઠતા પડી રહેવાનું છે ને ઘોર અરવ્યમાં ઉઘાડે પગે ભટકવાનું અને હિંસકપ્રાણીઓ વચ્ચે રખડવાનું છે. એ તારાથી કેમ બની શકશે? કઠોર ખડતલ આદમી પશુ તૂટી જાય એવો એ કપરો માર્ગ છે.

જમાલિ-માતા, શું તમારો પુત્ર કાચર છે? નમાલો છે! ક્ષત્રિયગણ તો સિંહ સાથે કુસ્તી કરવા-આપતિઓનો સામનો કરવા જ જન્મેલો હોય છે. વળી આ જીવે અનંત યોનિઓમાં ભટકતા રહી ભોગવેલા નિરવધિ દુઃખો પાસે તો આવા દુઃખો વિસાતમાં પશુ નથી. અને માતા વિચાર તો કરો, શું આ બધા સુખો મને શાશ્વત મળતા રહેવાના છે? અને જે એક દિવસ એને છોડીને ચાલી નીકળવાનું જ છે તો અસારે જ સશક્ત દશામાં સલાનપણે શા માટે એનો ત્યાગ ન કરવો?

માતા છેવટે એને સમજવવામાં નિષ્ફળ ગઇ ત્યારે એણે એને રજા આપી. અને જમાલિએ ભગવાન પાસે જઈ અણુગારવ સ્વીકારી લીધું અને પછી અગ્યાર અંગેનો અભ્યાસ કરી, અહુશ્રુત બન્યો તથા કડક તપશ્ચર્યાઓ દ્વારા આત્માને ભાવિત કરતો પ્રભુ સાથે વિહરવા લાગ્યો.

જમાલિનો વિદ્રોહ

(૨)

વર્ષોની તપશ્ચર્યા બાદ એકદા જમાલિએ ૫૦૦ મુનિઓ સાથે અન્ય દેશમાં વિહાર કરવાની રજા માગી. ભગવાન ભાવિ બાણતા હોવાથી મૌન રહ્યા. મૌનને અનુમતિ માની જમાલિ ખીજે વિહાર કરી ગયો.

એક દિવસ જમાલિ વ્યાધિમાં ઘેરાયો. શિષ્યોને સંભારો (પથારી) પાથરવા કહ્યું. 'હે દેવાનુમિત્રો! બંધી કરો'. શિષ્યો પથારી પાથરવા લાગ્યા, પરંતુ

જમાલિએ વેદનાથી વ્યાકૂળ બની ફરી પૂછ્યું કે 'હે દેવાનુમિત્રો! પથારી પાથરી?' શિષ્યોએ કહ્યું કે "હા, જી. પથારી પાથરી."

પશુ જેવો રામચરત જમાલિ સંચારા પાસે આબ્યો તો બેયું કે પથારી પથરાઇ નહોતી પણ પથરાતી હતી. એટલે સાધુઓના ઉપરોક્ત બવાબથી, અધિકાર વિના અનુકરણથી કરેલી તીવ્ર તપશ્ચર્યાના કારણે આવેલી માંદગીએ જમાલિના જીવનમાં વિચિત્ર પલટો આણી દીધો.

માણસનું મન નિષ્કૃષ્ટ કરવામાં તુચ્છ નિમિત્તથી કેવું દોરવાઇ જાય છે અથવા કહો કે માણસનું મન પોતાને ગમતા નિષ્કૃષ્ટનું સમાધાન કરવા કેવો આધાર લે છે, તેનું જમાલિ આબાદ ઉદાહરણ છે. અથવા એમ પણ કહો શકાય કે માણસના દિલમાં જીડે જીડે પડેલી અદમ્ય વાસના આવા ક્ષુલ્લક નિમિત્ત માત્રનો આધાર લાંબને પણ ઉછળી આવે છે.

જમાલિ બોલ્યો કે "હે સાધુઓ! પથારી પથરાઇ નથી છતાં પથારી પાથરી છે એવું મિથ્યાવચન બોલી તમે શા માટે મને હેરાન કરી રહ્યા છો?"

મુનિઓ-આપ અમને મિથ્યાવાદી શા માટે કહો છો? અમારા તેમજ તમારા પરમચરુ ભગવાન મહાવીર આવા વચનોને મિથ્યાવચન નથી કહેતા. તેઓ પણ 'ક્રિયમાણુ' (કરાતા કાર્ય)ને 'કૃત' (થયેલું કાર્ય) કહેવાના વ્યવહારને માને છે.

જમાલિ-પશુ મહાવીરસ્વામીનું આ વચન મિથ્યા છે.

મુનિઓ-મહાવીરસ્વામી તીર્થંકર છે, અહંત છે, સર્વંત છે. અમારા તમારા ચરુ છે. એમના વિષયમાં આપ આમ કેમ કહો છો?

જમાલિ-સર્વંત થયા-તીર્થંકર બન્યા તેથી શું? મોટા પુરુષો પણ ગલતી કરે છે.

મુનિઓ-પશુ સર્વંતની અપેક્ષાએ અસર્વંત અધિક ગલતી કરી શકે છે.

જમાલિ-હું પણ સર્વંત બન્યો છું. અહંતપદ

૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પામ્યો છું. હું પણ હવે તીર્થરચના (સંઘરચાપના) કરવાનો છું.

મુનિઓ-આપે આ રીતે વિદ્રોહી ન બનવું જોઈએ.

જમાલિ-એમાં વિદ્રોહની વાત ક્યાં છે? એ સત્યાસત્યનો પ્રશ્ન છે, ક્રિયામાણુને 'કૃત' કહેવું એ હાહાકારું જુઠાણું છે.

આ વાહવિવાહ બાદ અનેક સાધુઓ મહાવીર પાસે આઠ્યા ગયા છતાં સારી એવી સંખ્યાએ જમાલિનું તીર્થ કરત્વ કપૂલ રાખ્યું. ભગવાનની પુત્રી ત્રિવદર્શના પણ પોતાના ભૂતપૂર્વ પતિ જમાલિના સંઘમાં રહી આધિકા સંઘની અધિષ્ઠાત્રી બની. જમાલિ તપસ્વી હતો, વિદ્વાન હતો, વ્યાખ્યાતા હતો તેમજ શાસ્ત્રોનો જાણકાર હતો છતાં અંતરમાં પડેલી માન-પૂજની વાસનાએ જુદો જ પલટો લીધો. એ પોતાની જાતને હવે તીર્થ કર-સર્વં મનાવવા લાગ્યો.

સાંજે થયા બાદ એ ભગવાનની રૂબરૂ પણ ગયો અને કહેવા લાગ્યો કે 'આપનો સિદ્ધાંત ખોટો છે. આપ સર્વં-જિન કહેવાઓ છો પણ આપ હજુ પૂરા યાત્રી બન્યા નથી, હું સર્વં દશા પ્રાપ્ત કરી ચૂક્યો છું અને 'જિન' બન્યો છું.' ભગવાને તેને પોતાનો 'ક્રિયામાણુ કરે'નો સિદ્ધાંત આ રીતે સમજાવ્યો.

'માનો કે એક માણુસે બીજાનો ઘાત કરવાનો નિશ્ચય કર્યો, બીજાનો ભલે ઘાત ન થઈ શક્યો હોય છતાં પહેલાને ઘાત કરવાનું 'પાપ' તો લાગે જ; કારણ કે તેના દિલમાં હિંસા-ક્રોધ આદિની પાપ વાસના તો જાગેલી જ છે, માટે કોઈ પણ ક્રિયા કરવાનો સંકલ્પ કરવો એટલે તે ક્રિયા થઈ જ કહેવાય. ક્રિયાનો અર્થ ભલે કાચું થતું ન દેખાય તો પણ તેની ભાવનાનું ફળ તો મળવાનું જ. માટે એનો સીધો સાદો અર્થ એટલો જ કે કોઈ પણ શુભ કે અશુભ કાચું કરવાનો સંકલ્પ કર્યો એટલે તેવા સંકલ્પનું ફળ 'પાપ' 'પુણ્ય' તો મળવાનું જ, ભલે પછી ક્રિયા થઈ હોય, થતી હોય કે ન પણ થઈ હોય.'

ભગવાનના મુખ્ય શિષ્ય ગૌતમે પણ તેને સમજાવ્યો,

ચર્ચા કરી, અને અનેક પ્રશ્નોના જવાબો પણ આપ્યા. પણ જેના દિલમાં માન-પૂજની વાસના બળવત્તર બની હોય એને એ બધું કેવી રીતે ગણે ઉતરે? 'સત્ય'ને નામે એ પોતાનો દુરાગ્રહ ન છોડી શક્યો, આથી જમાલિ અને ગૌતમ વચ્ચે પછી જે પ્રકારની ચર્ચા ચાલી તે આવા પ્રકારની હતી.

જમાલિ-મારું કહેવું એ જ છે કે આપણે 'સત્ય'ના પૂજની બનવું જોઈએ, નહીં કે વ્યક્તિના.

ગૌતમ-ભગવાનની પૂજ એ સત્યની જ પૂજ છે, વ્યક્તિની નથી. એ એક મોટા રાજાના પુત્ર હતા. અમુક હતા, તમુક હતા, એટલા ખાતર એ પૂજતા નથી પણ ત્યાગ, તપ, જ્ઞાન અને વિશ્વસેવાના કારણે જ એ પૂજ્ય છે. એટલા માટે ભગવાનની પૂજ એ ગુણની જ પૂજ છે.

જમાલિ-ગૌતમ, પણ સત્યનો ઇગરો કંઈ મહાવીરસ્વામીએ એકલાએ જ નથી રાખ્યો. સત્ય તો અનાદિ છે અને સર્વં વિદ્યમાન છે.

ગૌતમ-ભલે સત્ય અનાદિ અને સર્વં વિદ્યમાન હોય, પણ અસત્યથી ભરેલા આ વિશ્વમાં સત્યને તારવી જીવનમાં ઉતારવું કઠણ છે. ભગવાને એ સત્યના દર્શન કરાવ્યા છે અને એટલે જ ભગવાનની પાસે હું તું આવી મદદ લાગી.

જમાલિ-એટલે જ હવે એમને અહંકાર થઈ ગયો છે. 'હું' એકલો જ બસ છું. જેને મારો સાથ લેવો હોય તે લે. ન લેવો હોય તે ન લે.' શું આ આપણું અપમાન નથી?

ગૌતમ-તો શું તમે ભગવાન ઉપર દયા કરીને ભગવાનને સાથ આપી રહ્યા છો? ભગવાનની કૃપાથી જે લાભ ઉઠાવવો હોય તો ઉઠાવો; નહિ તો ભગવાનને શી મતલબ?

જમાલિ-પણ એમણે બધાનું કહેવું તો સાંભળવું જ જોઈએ ને!

ગૌતમ-એ બધાનું જ સાંભળે છે. પણ એ ન બૂલવું જોઈએ કે આપણે સાંભળાવવા નથી આવ્યા પણ સાંભળવા આવ્યા છીએ. સહની ખોજ પંચાચારી

ભગવાન મહાવીર અને જમાલિ

૬૫

દંગથી ન થઈ શકે. કાન્તિકાર જનમતની પરવાહુ નથી કરતો પણ જનકદ્યાણુની જ પરવાહુ કરે છે.

જમાલિ-તો શું હું જનહિત નથી ચાહતો ?

ગૌતમ-જનકદ્યાણુની નહીં પણ તમારા અહંકારની જ ચિંતા કરીને તમે જનહિતનો ઢાંગ કરી રહ્યા દેખાઓ છો.

જમાલિ-એમ હોય તોય શું ? હું અયોગ્ય કરું છું ? ભગવાને જ કહ્યું છે ને કે સર્વ જીવો સમાન છે.

ગૌતમ-નિશ્ચયદષ્ટિથી-સત્તાથી (આત્મદષ્ટિએ) સર્વ જીવ સમાન છે એ વાત ઠીક છે, પણ વ્યવહારિક દષ્ટિએ તો તેથી પાપી-ધર્મી સમાન જ ગણાય.

જમાલિ-એ તર્કજ્ઞ પોતાની મહત્તા વધારવા માટે જ ઊભી થઈ છે.

ગૌતમ-પોતાની મહત્તા વધારવા મહત્તાની વેદી પર સત્યનું બલિદાન આપ્યું હોય તેવો કોઈ દાખલો બતાવશો ?

જમાલિ-દાખલો એ જ કે આપણે બધા નિર્મથ શ્રમણો હોવા છતાં એમનો જ પૂજવાનો અધિકાર શા માટે ?

ગૌતમ-જમાલિ, વિચાર તો કરો. આપણામાં જે થોડી ધણી નિર્મથતા છે તે કોને આભારી છે ? એની શોધ માટે ભગવાને કૃતી ધોર તપશ્ચર્યાઓ ઉઠાવી છે, તેનો ખ્યાલ કર્યો છે ? આપણે તો સીધા માર્ગે ચાલવાનું છે પણ જેણે ધોર અટવીની અંદર આવા માર્ગનું નિર્માણ કર્યું છે, એના વ્યક્તિત્વની ખરાખરી મારા તારા જેવા સેંકડો હજારો નિર્મથો સાથે મળીને પણ નથી કરી શકવાના. આજે આપણે તેમની પૂજા કરી રહ્યા છીએ પણ તેમના પર પ્રહારો પડતા હતા, ગાળોનો વર્ષાદ વરસતો હતો ત્યારે અમે-તમે ક્યાં હતા ? અને ભગવાનની પૂજાથી ભગવાનને શો લાભ છે ? જેની કૃપાથી આપણામાં મનુષ્યતા આવી, સત્યનાં દર્શન થયાં, તેમની પૂજા કરવી એ એમના માટે નહીં પણ આપણા માટે છે. હું તમને વિનંતિ કરું છું કે તમે આવી ઇર્ષ્યા અને કૃતમિત્રતા મૂકી દો.

જમાલિ-એમાં ઇર્ષ્યાની વાત નથી. સત્યની વાત છે. જે પ્રત્યક્ષ સત્ય છે તે અસત્ય બની શકે જ નહીં. એમ કહી ભગવાનનો સિદ્ધાંત જૂઠો હોવાની બહેરાત કરતો એ ચાલ્યો ગયો.

પાછળથી એને સંધ બહાર કરવામાં આવ્યો, પણ થોડા ધણા સાધુઓએ અને પ્રિયદર્શનાની આગેવાની નીચેના સાધ્વી સંધે જમાલિને ટેકો આપ્યો અને એ રીતે એક વિદ્રોહી સંધ ઊભો થયો.

(૩)

મહાવીરના સંધર્મથી છૂટી પડી પ્રિયદર્શના હવે જમાલિના સિદ્ધાંતનું પ્રતિપાદન કરવા લાગી. આમાનુષ્ટામ વિચરતી એક વાર એ ઢંક નામના એક કુંભાર ગૃહસ્થના આવાસે ઉતરી. ઢંક મહાવીરનો પરમ ભક્ત હતો. ખુદ ભગવાનની પુત્રી ભગવાનની સામે વિદ્રોહ જગાવે છે એ વાતથી એને ભારે દુઃખ થયું. 'ચર્યામાં કદાચ પ્રિયદર્શનાનું મોહું બંધ કરી શકાય પણ એથી એના હૃદયને કેમ જાગૃત કરી શકાય ?' પણ ઢંક ભારે વ્યવહારકુશળ હતો. પ્રિયદર્શનાને જાગૃત કરવા એણે એના વસ્ત્રો ઉપર અંગારા નાખ્યા. એની કાંબળ સળગવા લાગી.

પ્રિયદર્શના-ઢંક, તને કંઈ લાન છે કે નહીં ? તારી બેકાળજીએ મારી કાંબળ સળગી ગઈ.

ઢંક-આર્યો, આપ મિથ્યા ભાષણુ કરી રહ્યા છો.

પ્રિયદર્શના-પ્રત્યક્ષ વાતમાં પણ તમે મિથ્યા ભાષણુનો આરોપ મૂકો છો ? શું તમે જોતા નથી કે તમારી સામે જ કાંબળ સળગી ગઈ ?

ઢંક-હ, કાંબળ સળગી ગઈ એમ કહો છો એ ખરાખર છે. બાકી 'સળગી રહી છે.' એને 'સળગી ગઈ' કહેવી એ તો આપના સિદ્ધાંત મુજબ મિથ્યાત્વ જ છે. એ મિથ્યાત્વના કારણે જ તમે તમારા પિતા, પરમોપકારી, પ્રાણી માત્રના હિતૈષી, જગદ્ગુરુ મહાવીરસ્વામીને અસર્વજ્ઞ ઠરાવ્યા છે અને એમનો સંધ સજી દીધો છે.

ભગવાને અનેક નયોની અપેક્ષાએ (ભિન્ન ભિન્ન દષ્ટિકાણુથી) શબ્દાર્થનું વિવિધ રૂપોમાં વિવેચન કર્યું

છે. પણ તમે એને ન સમજવાના કારણે સાચા ગુરુની આશાતના કરી છે. અને તમારું જીવન નષ્ટ કયું છે.

(પ્રિયદર્શના થોડી વાર સ્તબ્ધ બની વિચાર-અસ્ત બની ગય છે.)

પ્રિયદર્શના-ઢંક હવે મને સમજાય છે કે હું અધિકારમાં ગોથા ખાતી હતી. ખરેખર તે મને પ્રકાશ આપ્યો છે.

ઢંક-મારી શી યોગ્યતા ? એ બધા તમારા પિતાજીનો જ પ્રતાપ છે.

પ્રિયદર્શના-હું પિતાજીના નિકટ સંસર્ગમાં રહેવા છતાંય તેમને ન ઝોળખી શકી અને તમે આટલે દૂર હોવા છતાંય તેમને ઝોળખી શક્યા છો. ખરેખર ! તમે કેટલા બધા સૌભાગ્યશાળી છો !

ઢંક-કુટુંબી, સર્ગા-સંબંધી, પરિચિત મિત્ર વગેરે કોઇ તીર્થંકરને ભાગ્યે જ ઝોળખી શકે છે.

પ્રિયદર્શના-ઢંક, ખરેખર તમે સાચું જ કહ્યો છો. મલયાગિરિ પર રહેનારી બીચડી ચંદનનું મૂલ્ય નથી જાણતી, તેમ નિકટ સંસર્ગમાં રહેનાર માણસો અવતારી પુરુષને નથી ઝોળખી શકતા-જેમ તદ્દન નજીકની વસ્તુને આંખ નથી જોઇ શકતી તેમ.

પ્રિયદર્શના ઢંકનો પરમ ઉપકાર માનતી તરત જ ભગવાન પાસે જવા આલી નીકળી. હવે તેના હૃદય-દ્વાર ખુલી ગયા હતા. શરમ, ખેદ અને પશ્ચાતાપથી એનું હૃદય સળગી ઉઠ્યું હતું.

(૪)

સુવર્ણની કસોટી અગ્નિમાં જ થાય છે. વધતા જતા વિરોધમાં, પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિમાં જ મહાપુરુષો એર ઝળકી ઉઠે છે. ભગવાન વીતરાગ હતા. જલ-કમલવત્ ન્યારા હતા. અનુકૂળ, પ્રતિકૂળ દરેક પ્રસંગોમાં એ સમદૃષ્ટિ હતા. જેના દિલમાં કેવળ વિશ્વ-કલ્યાણની જ ભાવના જ ભરી પડી છે, જેને પોતાનું કશું જ નથી એવા પુરુષો સદૈવ આનંદમસ્ત જ

રહેતા હોય છે, ભલેને પછી આસમાન તૂટી પડતું હોય કે જગત આપું વિરોધી બન્યું હોય.

ભગવાન તો નિબ્બનંદમાં મસ્ત હતા, પણ ગૌતમ એવેન રહેતા. જમાલિ પ્રિયદર્શનાનો વિદ્રોહ, સંધમાં ફાટફૂટ, ગોશાલકનો વધતો જતો વિરોધ અને જનતામાં ફેલાતી સાશંકતાથી એ ખિન્ન બન્યા હતા.

ગૌતમે એક સમય ભગવાનને પૂછ્યું કે-હે પ્રભો ! જગતમાં સત્ય આટલું બધું પદ્ધતિ કેમ ?

મહાવીર-ગૌતમ, તમે ક્ષેત્ર પર જ દૃષ્ટિ રાખો છો. કાળને પણ જોતાં શીખો. રાજ્યકર્તા પુરુષ જેટલી સત્તા જમાવી શકે છે એટલી એક મહાત્મા નથી જમાવી શકતો. પણ સમય જતાં રાજકર્તા પુરુષનું નામ પણ હુમ યર્ષ જાય છે, બ્યારે મહાત્માનો સંદેશ અમર બની જાય છે. મહત્વની પરીક્ષા ક્ષેત્રથી નહીં પણ કાળથી જ થાય છે. કદાચ કોઈ મહાત્મા કાળની પરીક્ષામાં સફળ ન થાય તો પણ આત્મ-પરીક્ષામાં તો થાય છે. આ જ એમનું મહત્વ છે.

ગૌતમ-પ્રભો ! જગત ભલે આપનો વિજય ન દેખે પણ હું તો આપનો વિજય દેખી રહ્યો છું.

આ વખતે પ્રિયદર્શના ત્યાં આવી પહોંચે છે. ભગવાનના ચરણમાં ખેદ, પશ્ચાતાપ અને શરમથી માથું ઢાળી દષ્ટ રડતી આંખે તે પ્રભુની ક્ષમા યાચે છે. અને આવકશિરોમણી ઢંકની કૃપાથી પોતે મિથ્યાત્વની જળમાંથી ઠેવી રીતે બહાર આવી તેની વાત કરી પ્રાયશ્ચિત માગે છે.

ગૌતમ-છેવટે સત્યનો જ જય થયો અને તે પણ આશા કરતાંય વિશેષ અને ત્વરિત, એ જોઈને એમની આંખો હર્ષાશ્રુઓથી રેલાઈ ગઈ અને પ્રિયદર્શનાની સાથે તેઓએ પણ પોતાનું શિર ભગવાનના ચરણમાં ઝૂકાવી દીધું.

આમ પ્રિયદર્શનાનો તો થોડા જ સમયમાં હૃદય-પલટો થઈ ગયો પણ જમાલિ અંતકાળ સુધી દુરા-અહ ન ઝૂકી શક્યો.

(‘ત્રિશ્વલાનંદન મહાવીર’ ભાગ ૨જો, અપ્રગટ પુસ્તકમાંથી)

કો'ના પામ્યું મર્મ

વડોદરાખાતે મોઢે જ્ઞાતિના આગેવાન વૈશ્યવ વિચારક જ્ઞમનાદાસ છોટાલાલ આચાર્ય વિજય-વલ્લભસૂરીશ્વરજી, પ્રવર્તક શ્રીમદ્ કાન્તિવિજયજી મહારાજ આદિના સમાગમમાં આવતા તેઓ જૈન સંસ્કારથી રંગાતા આવ્યા છે. આજે તેઓ પરમબ્રહ્મણ જૈન તરીકે શ્રદ્ધેય જીવન જીવી રહ્યા છે. સ્વ. આચાર્ય વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજને ભક્તિભરી અંબલિ અર્પણું તેઓએ રચેલ એક સાદું કાવ્ય જે સ્થળસંક્રાંતિને અંગે સ્મરણાંકમાં પ્રગટ થઈ શક્યું ન હતું તે અત્રે રજૂ કરવામાં આવે છે.

હૃદય વદતું ધણું ધણું, મુખ ઉચરી નવ શેકે; કોને હતી ખબર ? કાળ મર્માદા લોપશે. ૧	મૂઠી મોટો પરિવાર, પરવર્ષો સ્વર્ગસદને; ગોરવ જિનશાસનતણું, કીર્તિ જેની ઝળહળે. ૮	સૂત્રધાર એ સહુતણા, નીતિના ગિરનાર એ, ન સ્વ, ન પર, સહુના કિતમિતકે હતા. ૧૫
સહુ કહે ગઈ કાળની, વળી કહે કો' આજની; મૃત્યુ ધડી નવ વઢી શકે ! લખી જે લ'લાટની. ૨	પામીને નિરવાણુ, ઉજ્જવળ પ્રકાશ લાધી ગયા; ભાવી સરજનહાર, યુવાનોનાં સુષ્ટા હતા. ૯	ધર્મના ધુરધર, જ્ઞાનમાં ગૌતમ, વીરના શાસક વળી; અખળોના અણમોલ હીરા, વિજયવલ્લભસૂરિ હતા. ૧૬
ભાવીની પ્રાપ્ત્યતાએ, શાસનરત્ન ગુમાવીયું ! મેં તમે અનેકે, ધણું ધણું ગુમાવીયું. ૩	યોગબળ ભરપૂર હતી; નિષ્ફળ કદી નવ નીવડી, નિષ્ફળ થઈ મૃત્યુથડી. ૧૦	શ્રી કાંતિદાદા, શ્રી હંસવિજય, શ્રી વલ્લભસૂરિ મહારાજ; વટપદની ભવ્યભૂમિમાં અવતરી, કયાં જિનશાસનના કાળ. ૧૭
ભારતતણા ભીમપિતામહ, ભડવીર, યુગવીર હતા; બાળબ્રહ્મચારી ગુણવંત, બળવંત એ યોગી હતા. ૪	અમૃત ને આદર્શના, શીસ્તના અવતાર એ; પંજાબકેસરી વિજયવલ્લભ, સૂરિમાં સમ્રાટ એ. ૧૧	વટપદ કયું ઉજ્જવળ વિહાર શાશ્વતા કરી, જીવન કયું નિર્મળ. ૧૮
શું લખ્યું ? શું નાં લખ્યું ? લખતાં કાંઈ લખાયના ! અસ્પષ્ટકિ, અધમ જીવ હું, લખવાના મૂળ ભાર શા ! ૫	હૃદય ગદ્ગદ બની જતાં, રામ, રામ, કંપિત થતાં; ગયો શાસનનો રખવાળ, નીર, નયને વઢી જતાં. ૧૨	શ્રી આત્માનંદ આદિ ગુરુ, મળ્યો મહાઆદેશ; દિવ્ય મંત્ર સ્મરણમય, બન્યો પંજ-આખ પ્રદેશ. ૧૯
સલ અને જ્ઞાનના ઉપાસક, હતા શ્રી ગુરુદેવજી ! અજ્ઞાનતિમિરભારકર, હતા શ્રી ગુરુદેવજી. ૬	નિરમળ, નિડર. નિર્ભયતાના તસ્વો ભર્યા; જ્ઞાન દરિશન ચારિત્રનાં, રણુરથભ-હતા. ૧૩	શાસનના અણુગાર, વીતરાગી અણુગાર; 'દેશના' દિવ્ય દેનાર, કયાણી કૃપા કરનાર. ૨૦
પંજાબ ને ગુજરાત, મારવાડ ને સુંબઈ વળી, આવ્યા, ગયા, કાંઈ વાર, દાદા, ગુરુ, 'આદેશથી'. ૭	સુધાકર, દિવાકર, પ્રભાકર, જ્ઞાન દરિશનતણા; અડગ દૃઢતા, અને વિવેક- ના સમ્પન્ન સાગર હતા. ૧૪	નિજ સુધાપાન કરાવી, પ્રતિજ્ઞાપ્યા પામર કાંઈ; યમ, નિયમ, સત્સંખ્યા, સુખીયા થયા જીવો કાંઈ. ૨૧

૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વીર શાસન વિજયવંત,
ઉત્કૃષ્ટ થવા ધ્યાન ધણી,
સ્થાપ્યાં જ્ઞાનમંદિર,
જાત્રા રમ્યાં સંસ્કૃતી બણી. ૨૨
પગપાળા વિહાર કર્યાં,
પંજ-આખ પ્રદેશથી,
રૂવે ધણું પંજ-આખ,
શુરહેવના વિરહથી. ૨૩
સ્મરીશું, સુણીશું,
કાર્યો કર્યાં તે યાદમાં,
પ્રત્યક્ષ નવ ભાણશું,
શુરહેવ ! કદીયે જીવનમાં. ૨૪
જીવી જાણ્યું, મરી જાણ્યું,
જાણ્યું જીવાડી જગતને,
સંધનો સેવક બની,
શોભાવ્યું નિજ જીવનને. ૨૫
રચાવ્યાં જ્ઞાનનાં સત્રો,
પરબો મંડાવી પુણ્યની,
વહાવી જ્ઞાનની ધારા,
શુર આદેશ ને ધ્યેયની. ૨૬
યોગી શું ? મહાયોગી,
ભોગી, રોગી, જોગી થતી,
સહુના કર્યાં સાંત્વન,
માનવતાં, મહામંત્રથી. ૨૭
દીક્ષાશુર, શિક્ષાશુર,
અગમ નીગમના વળી,
શિસ્ત મર્યાદા શોભતો,
પલ પલ ને પગલે વળી. ૨૮
માનવતાના રપુરણ,
ઉત્પન્ન કર્યાં માનવ વળી,
થયું ધર્મતું રક્ષણ,
નવ જૂલાયે કેા થકી. ૨૯

પ્રખર, પ્રસિદ્ધ, તરલ, નિરમલ,
સરલ, સફળ, મનુજ એ;
પ્રગટ, શુભ, ભવ્ય સ્વપ્ના,
શુભર દેશ તતુજ એ. ૩૦
નશ્વર દેહ વિલીન થતાં,
બની કાયાની રાખ,
સુગંધ, સુવાસ, સમકિત તણી,
પૂરી રહી છે શાખ. ૩૧
ધર્મવીર, યુગવીર, જ્ઞાની,
ધ્યાની, દાની વળી,
દાતા માતા, પિતા માતા,
શુર, વડીલ સહુના વળી. ૩૨
આશાભરી યુવાની,
સંસાર તણ યોગી થયા,
દીર્ઘ દ્રષ્ટા, ભાવી નીહાળી,
નિજ પંથે આગળ વધ્યા. ૩૩
શુરજી દીક્ષા દષ્ટ ગયા,
દાદા, શુરજી ગમી ગયા,
નિજ શિષ્યની પ્રખરતા,
દાદાશુર પામી ગયા. ૩૪
તીર્થોના કર્યા ઉદ્ધાર,
મનુષ્ય જીવન કથું નીરમળ,
સમતાધારી બની પ્રખળ,
ધર્મમર્યાદા કરી ઉજવળ. ૩૫
ભવ્યતા ભરપૂર,
કાયા હતી ધણી નાની,
આત્મખળ અદ્ભુત,
ને વર્યાં મુક્તિ રમણી. ૩૬
હતા હતા, ધણું હતા,
ન હતા, થઈ ગયા,
જૈન ધર્મના શૃંગાર,
મહાપુરુષ એ થઈ ગયા. ૩૭

પાખ્યા પદવી અનેક,
વિભૂતિ વીર જિજ્ઞુસની છેક,
જ્ઞાન ગીરા વહાવી જ્યાં લ્યાં,
અધિવેશનો અનેક. ૩૮
અદ્ભૂત ને વળી ભંયા,
જિનશાસન શિર મોરચે,
વિરલ વ્યકિત જન્મશે,
ધર્મ, કર્મના મોરચે. ૩૯
બ્રહ્મચારી, બ્રહ્મજ્ઞાની,
નવકારના ગણનાર એ,
વિપુલ સિદ્ધિધારી,
મહાયોગી, યોગના અવતાર એ. ૪૦
દિપાવ્યું નિજ કુળ,
રાગી બન્યા એ લાગના,
પરિણામ જીવે જગત,
શાસક શાસનતણા થયા. ૪૧
સંસાર અસારતા સમજ,
દીધો પોતે યોગ,
ચતુરવિધ સંધના,
સુધાર્યાં સંજોગ. ૪૨
સંકાંતી ફળ અને માંગલિક,
સંભળાવશે કોણ હવે ?
મંગલાચરણ શુભ આશીષ,
સાંભળશું ક્યાં હવે ? ૪૩
સંવત ૨૦૧૦ ભાદ્રપદ વદ દશમે,
મદ્યો કાળધર્મ !
હાહાકાર મચી ગયો,
કો' ના પાચ્યું મર્મ. ૪૪

જમનાદાસ ઠાકરાલાલ
દૂધવાળા-વડોદરા

નવપદ્ધના પ્રાચીન ચૈત્યવંદને

વિવેચનકાર પં. મ. શ્રી રામવિજયજી ગણિવર્ય

(૨)

દ્વિતીય શ્રીસિદ્ધપદ્ધનું ચૈત્યવંદન—મૂલ
તથા વિવેચન સાર્થ

શ્રી શૈલેશી પૂર્વ પ્રાંત તરુ હીન ત્રિભાગી;
પુન્વપચોગ પ્રસંગસે ઉરથ ગત ભગી. ૧
સમય એકમે લોકપ્રાંત ગયે નિચુણુ નિરાગી;
ચૈતન ભૂપે આત્મરૂપ સુદશા લહી સાગી. ૨
કેવલ દંસણુ નાણુથીએ રૂપાતીત સ્વભાવ;
સિદ્ધ ભયે તસુ હીરધમ વંદે ધરી શુભ ભાવ ૩
અર્થ—શૈલેશીકરણુ ચૌદમા ગુણસ્થાનકના દ્વિ-
ચરમ સમયે શરીરમાં રહેલા આત્મપ્રદેશો તે ત્રીજે
ભાગે ન્યૂન ધન કરી પૂર્વપ્રયોગના પ્રસંગથી એક
સમયે ઊર્ધ્વગતિગામી થયા એટલે કે નિચુણુ અને
નિરાગી થયેલા આત્માએ લોકાંતને પ્રાપ્ત કર્યું; ચૈતનરૂપ
નામને આત્મસ્વરૂપની સુંદર દશા-ઉત્તમ સ્વભાવ
શ્રી મેળની એટલે કેવલદર્શન અને કેવલજ્ઞાનથી
રૂપાતીત સ્વભાવ જાણ્યું કર્યો (સિદ્ધ થયા); તે
મને હીરધમ; નામના મુનિ શુભ ભાવથી વંદન કરે છે.

વિવેચન

મોક્ષ પ્રાપ્ત કરનાર આત્મા ચૌદમા અયોગી
ગુણસ્થાનકે શૈલેશીકરણુ એટલે મેકપર્વત જેવી
સ્થિરતા પ્રાપ્ત કરે છે; યોગની સુપ્રવૃત્તિઓનું રૂંધન
કરી અયોગી-અક્રિય અને છે; તેના દ્વિચરમસમયે
એટલે મોક્ષ જવાના પૂર્વે એક સમયે આત્મપ્રદે-
શોનો ત્રિભાગ ન્યૂન ધન કરે છે, તેનું સ્વરૂપ આ
પ્રમાણુ-આપણુ શરીરમાં જ્યાં સાત ધાતુ છે ત્યાં
આત્માના પ્રદેશો વ્યાપ્ય થઈને રહેલા છે; તેમાં એક
તૃતીયાંશ ભાગ પોલાણુવાળો છે; ત્યાં આત્મપ્રદેશો
નથી; જેમ કે પેટના પોલા વિભાગમાં, નાક તથા
કાનના છિદ્રોમાં તેમજ હાડની પોલાણુમાં વિગેરે
સ્થાને આત્મપ્રદેશો નથી; જ્યારે આત્મા શરીરના
સર્વ પ્રદેશોથી એક સમયમાં આઠ આઠ કર્મો દૂર
કરી ઊર્ધ્વગમન કરે છે ત્યારે પોલા વિભાગ એક
તૃતીયાંશ હતો તે આત્મપ્રદેશોથી પૂરાઈ જાય છે;

ઔદારિક તેજસકામણુ શરીરથી આત્મા બંધનયુક્ત
થાય છે; જેમકે શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન નવ હાથના
કાણિસગ્ન મુદ્રાથી શ્રી સમેતશિખરજી ઉપર મોક્ષ
મયા ત્યારે પોલાણુના ત્રણ હાથ બાદ કરતાં બાકીના
છ હાથ પ્રમાણુ આકાશસ્થિતકાયના પ્રમાણુ પ્રદેશમાં
શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના આત્માએ અવકાશ કર્યો;
એટલે છ હાથ પ્રમાણુમાં એકલા શુદ્ધ આત્મપ્રદેશો
રહ્યા; એક સમયમાં લોકાંતે ગયા. આ ચૌદમા ગુણ-
ઠાણુનો છેલ્લો સમય જાણુવા; તે વખતે પૂર્વપ્રયોગ,
ગતિપરિણામ, બંધનછેદ અને અસંગપણુના ચાર
દષ્ટાંતો જાણુવા; કુંભારનું ચક્ર, ધૂમશિખા, એરંડાનું
પાકું ફળ અને કાદવ-માટીથી ખરડાયણું તુંબકું-
આ ચાર ઉપનયો ઘટાડવા; વળી મોક્ષ પામનાર
આત્મા સત્ત્વગુણ, રજોગુણ અને તમેગુણુ જે શુભા-
શુભ કર્મથી સાધ્ય છે તે ત્રણુ ગુણુ આઠ કર્મક્ષય
થતાં નાશ પામે છે; માટે 'નિચુણુ' નામનું સિદ્ધ-
પરમાત્માનું વિશેષણુ ઘટે છે; વળી પ્રભુ રાગદ્વેષ
રહિત તે કેવલજ્ઞાની થયા ત્યારે જ થયા હતા; તેથી
નિરાગી વિશેષણુ પણુ સંગત છે; શુદ્ધ ચૈતન્ય અના-
વૃત થવાથી જીવ ગુણુનો સ્વામી 'સિદ્ધ' અને છે;
વિભાવદશા નષ્ટ થવાથી સ્વભાવદશા પણુ ઉપલબ્ધ
થાય છે. કેવલજ્ઞાન તેમજ કેવલદર્શન વિગેરે ગુણુથી
આઠ કર્મવડે જે જે ગુણુથી દખાયલા હતા તે કર્મના
નાશ થવાથી અકેક ગુણુ મુક્તો થયો છે; અનંત જ્ઞાન,
અનંત દર્શન, અનંત ચારિત્ર અને અનંત વીર્ય
એ ચાર ગુણુ જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહ-
નીય અને અંતરાય કર્મના ક્ષયથી પ્રકટ થયેલા
જાણુવા; વેદનીય, નામ, જોત્ર અને આયુષ્ય કર્મના
ક્ષયથી અનુક્રમે અન્ધ્યાબધપણુ, અરૂપીપણુ, અચર-
લક્ષુપણુ અને અવિનાશીપણુ પ્રગટ થયેલ છે; એમ
આઠ ગુણુવાળા ક્ષાયિક ભાવે પરમાત્મા થયા છે;
એવા સિદ્ધપદની આરાધના હીરધમ નામના મુનિ-
પુંગવ કરે છે-કરોવે છે. તેમજ શુદ્ધ ભાવથી સિદ્ધ-
પદને વંદન-નમસ્કારદાદિ કરે છે.

❀ (૭૧) ❀

બ્રહ્મવિહાર-બૌદ્ધ ધ્યાનયોગનો એક લાક્ષણિક પ્રકાર

.....[લેખક:—પ્રોફેસર જયંતિલાલ ભાઈશંકર ડવે. એમ. એ.].....

‘બ્રહ્મવિહાર’ શબ્દ બૌદ્ધ દાર્શનિક સાહિત્યમાં ધણું સ્થલે વપરાયેલો જોવામાં આવે છે. ખાસ કરીને તેનું વર્ણન વિસુદ્ધિમગ્ગ, પરિચ્છેદ ૯ માં અને કર્ણીયમેત્તસૂત્રમાં આવે છે. બ્રહ્મવિહાર એટલે ચાર ભાવનાઓ. આ ચાર ભાવનાઓના નામો અનુક્રમે, મૈત્રી, કરુણા, મુદિતા અને ઉપેક્ષા છે. પાતંજલ યોગ પ્રમાણે આ ચારેય ભાવનાઓ અહિંસામાં અંતર્ગત થઈ જાય છે. જૈન દર્શનમાં પણ અહિંસાની વ્યાપક ભાવનામાં મૈત્રી, કરુણા, મુદિતા અને ઉપેક્ષા આવી જાય છે. ઉમાસ્વાતિ-વાચકના ગ્રંથ તરવાથસૂત્રમાં બ્રહ્મ શબ્દનો નકારાત્મક પ્રયોગ અબ્રહ્મ તરીકે જોવામાં આવ્યો છે તે પણ સૂચક છે. તરવાથસૂત્ર, અધ્યાય ૭, સૂત્ર ૧૧ મું આ પ્રમાણે છે:—

મૈથુનમબ્રહ્મ ।

એટલે કે મૈથુન પ્રવૃત્તિ તે અબ્રહ્મ. તો અહિં સ્વાભાવિક પ્રશ્ન એ થાય છે કે મૈથુનને અબ્રહ્મ શા માટે કહ્યું? બ્રહ્મ એટલે સાર્વત્રિક મનોવૃત્તિઓનો સમૂહ. આવા બ્રહ્મના પાલન પરથી અને અનુસરણથી સદ્ગુણો વધી. બ્રહ્મચર્ય શબ્દ પણ તે પરથી આવ્યો હોય છે. એનાથી વિમુખ થવું એટલે અબ્રહ્મ થયું. ધણું ખરું, મૈથુન એવી પ્રવૃત્તિ છે કે તેમાં પડતાં સાધુઓને ખાસ અને ગૃહસ્થધર્મીઓને પણ સત્વ અને સદ્ગુણોના નાશનો ભય ઉત્પન્ન થાય છે અને દોષોની વૃદ્ધિ થાય તે હાંસલમાં.

બૌદ્ધ ધર્મ ગ્રંથોની ભાષા પાલી હોવાથી હું મૂળ ગાથાઓ નથી આપતો પણ તેનો સાર જ આપું છું. કર્ણીયમેત્તસૂત્રની ગાથાઓ જે હું નીચે આપું છું તેમાં કેટલો ઊંચો નૈતિક આદર્શ છે?

ગાથા

માતા જેમ પોતાના એકના એક પુત્રનું પોતાના પ્રાણના જોખમે પણ પાલન અને રક્ષણ કરે છે

તેમ સાંધકે પોતાનું મન સર્વ પ્રાણી માત્રમાં અપરિમિત પ્રેમથી ભરી રાખવું જોઈએ.

ગાથા

મનમાં અપરિમિત મૈત્રીની ભાવના કરવી. ઉપરની, નીચેની અને સર્વ દિશાઓને પ્રેમથી ભરી નાખવી. એ પ્રેમને કાંઈ પણ સ્થળે અવરોધ નડવો ન જોઈએ. કાંઈ પારકું અથવા પોતાનું ન હોવું જોઈએ.

ગાથા

ઊભા હોઈએ, ચાલતા હોઈએ, બેઠા હોઈએ, કે પથારી ઉપર સૂતા હોઈએ અને ઊંચ ન આવતી હોય; બધી શરીરની અવસ્થાઓમાં મૈત્રીની આ ભાવના જાગૃત રાખવી; કારણકે પડિતો એને જ ‘બ્રહ્મવિહાર’ કહે છે.

દુઃખિત લોકો તરફ સહાનુભૂત રાખવી તેને કરુણા કહે છે. પુણ્યશાલી જીવોને જોઈએ ત્યારે આપણા હૃદયમાં આનંદ યવો જોઈએ તેને મુદિતા કહે છે અને અપુણ્યાત્માઓને જોઈને તેનો તિરસ્કાર ન કરતાં તે લોકો પણ સત્કર્મથી પુણ્યાત્મા થશે એવો સમભાવ રાખવો તે ઉપેક્ષા ભાવના કહેવાય છે.

હવે પ્રકારાંતરે આ જ વાત શ્રી હરિભદ્રસુરિકૃત યોગદષ્ટિસમુચ્ચયમાં આપણે જોઈ શકીએ. પ્રથમ યોગદષ્ટિને મિત્રાદષ્ટિ કહે છે. જે સાધકને મિત્રાદષ્ટિ પ્રાપ્ત થઈ હોય છે તેમનામાં મૈત્રી, પ્રમોદ, કારુણ્ય અને માધ્યરથ ભાવો જાગૃત થઈ ગયેલા હોય છે અને તેમના ચારિત્ર્યમાં એ મૂર્તિમંત થયેલા જોવામાં આવે છે. દ્વંડ્વમાં આત્માર્થી અથવા આધ્યાત્મિક જીવન ઉપરોક્ત ભાવનાઓના વિકાસ વગર અશક્ય છે.

ફલિતાર્થ અને ફલશ્રુતિ.

‘બ્રહ્મવિહાર’ શબ્દનો તાત્પર્યાર્થ સમજવામાં વિદ્વાનોમાં કાંઈક મતભેદ દેખાય છે. પંક્તિ બલદેવ

બ્રહ્મવિહાર

૭૩

ઉપાધ્યાયકૃત બૌદ્ધવર્ણન માં પૃષ્ઠ ૪૦૬ પર તે લખે છે કે ચાર બ્રહ્મ વિહારોં કે નામ હૈં મૈત્રી, કરુણા, મુદિતા તથા ઉપેક્ષા । इनकी 'ब्रह्म-विहार' संज्ञा सार्थक है क्योंकि इन भाव-नाओं का फल ब्रह्मलोक में जन्म लेना तथा उस लोक की आनंदमय वस्तुओं को उपभोग करना है । એટલે કે મૈત્રી, કરુણા, મુદિતા અને ઉપેક્ષા આ ચાર બ્રહ્મવિહારનાં નામ છે. આ નામ સાર્થક છે કારણ કે આ ભાવનાઓ ભાવવાથી બ્રહ્મલોકમાં જન્મ લઈ બ્રહ્મલોકની આનંદમય વસ્તુઓનો ઉપભોગ કરવાનું સદ્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. બ્રહ્મવિહારનો આવો અર્થ ઘટાવવો સચુકિતક લાગતું નથી. ખરી રીતે આ ભાવનાઓ તો ધ્યાનયોગનાં અંગો છે અને એ જ મુખ્ય વસ્તુ છે. બ્રહ્મલોકનો આનંદોપભોગ મળે એ ગૌણ વસ્તુ છે.

હવે પ્રોફેસર ધર્માનંદ કોસાંબીનો અભિપ્રાય તપાસીએ. શ્રીમંત સયાશ્રવાવ ગાયકવાડની આગ્રાથી, તેમણે વ્યાખ્યાનો આપ્યાં હતાં તે યુદ્ધધર્મ અને સ્વધર્મ એ નામથી છપાઈને પુસ્તકાકારે પ્રસિદ્ધ થયાં છે એક વખત બ્રહ્મદેવ બુદ્ધ આગળ પ્રકટ થયાની વાત બુદ્ધના જીવનપ્રસંગોમાં આવે છે તેને લક્ષ્યમાં રાખીને પ્રો. ધર્માનંદ કોસાંબી નીચે પ્રમણે કહે છે:—

“ ગૃહસ્થો ! આ ઉપરથી જણાશે કે બ્રહ્મદેવ એટલે મૈત્રી, કરુણા, મુદિતા અથવા ઉપેક્ષા, એ ચાર-માંહેની કોઈ પણ મનોવૃત્તિ છે. મા જેમ ધાવણા બાળકનું પ્રેમથી (મૈત્રી) થી પાલન કરે છે, તે માંદું પડી જાય ત્યારે કરુણાથી તેની માવજત કરે છે, વિદ્વાબ્યાસ વગેરેમાં કુશળતા પ્રાપ્ત કરી હોય તો તેના પ્રત્યે આનંદનો ઉમળકા લાવીને તેને હર્ષથી પંપાળે છે, અને આગળ જતાં તે પોતાનો સંસાર સ્વતંત્ર પણે ચલાવવા માંડે કે પોતાની ઇચ્છાથી વિરુદ્ધ જઈને ચલાવે ત્યારે તેની ઉપેક્ષા કરે છે. પણ માતા પુત્રનો કદી દ્વેષ કરતી નથી અથવા તેને સહાય ન

કરે એવું બનતું નથી. તેવી જ રીતે મહાત્માઓ આ ચાર ભાવનાઓથી પ્રેરાઈને જનસમૂહનું કલ્યાણ કરવા માટે હમેશાં તત્પર હોય છે. જે બ્રહ્મદેવને લોકો પિતામહ કહે છે, તે બીજો કોઈ જ નહિ પણ મૂર્તિ-મંત આ ચાર મનોવૃત્તિઓ જ; માટે બુદ્ધ પાસે બ્રહ્મદેવ આવ્યા, તેનો તત્ત્વાર્થ એ જ છે કે આ ચાર શુભ મનોવૃત્તિઓ અથવા ભાવનાઓ, બુદ્ધના હૃદયમાં વિકાસ પામી. ”

પ્રો. ધર્માનંદ કોસાંબીએ બ્રહ્મદેવનો જે અર્થ ઘટાવ્યો છે તે વધારે સચુકિતક દેખાય છે અને બ્રહ્મ-વિહારનો અર્થ તે શબ્દથી સાથે વધારે સુસંગત બને છે. તેથી અમારા નમ્ર મત પ્રમાણે પ્રો. બ્રહ્મદેવ ઉપાધ્યાયે કરેલ અર્થ યોગ્ય એટલે સચુકિતક દેખાતો નથી.

જગત્તા તમામ ધર્મોમાં એક અથવા બીજી રીતે આ ચાર ભાવનાઓનો સ્વીકાર થયેલો જોવામાં આવશે, કારણ કે એક વાત તો સ્પષ્ટ છે કે જૈન-દર્શન પોકારી પોકારીને કહે છે કે-રાગ અને દ્વેષ એ મિથ્યાત્વનાં ખાસ લક્ષણ છે. જ્યાં રાગ અને દ્વેષ હોય ત્યાં મૈત્રી ક્યાંથી સંભવે ? અને કરુણા, મુદિતા પણ ક્યાંથી હોય ? વળી આ રાગદ્વેષથી માધ્યસ્થતાવ અને ઉપેક્ષા કેવી રીતે ઉપજે ? કોષ, દ્વેષ, મત્સર એ તો આત્માના ઊત્પાદા દુસ્મન છે. આત્મ-ધ્યાન કરનાર માટે તો ક્ષમા, શાંતિ, શૂન્યતા અને સત્યનું અનુશીલન જોઈએ, તે સિવાય અંતઃકરણશુદ્ધિ થવી અશક્ય છે. શુદ્ધ અંતઃકરણ વગર ધ્યાનયોગ ક્યાંથી થાય ? આ વાત જેમ આત્માર્થોએ લક્ષ્યમાં રાખવાની છે તેમ વ્યવહારમાં પડેલા વ્યવસાયી માણસોએ પણ ધ્યાનમાં રાખવા જેવી છે. વ્યાવહારિક જીવન જેટલું પ્રામાણિક, સત્યનિષ્ઠ, પ્રેમ તથા દયાથી ભરેલું અને પરાંપકારી તેટલું તેલું જીવન જીવનારને પણ હિતકર છે એટલું જ નહિ પણ સમસ્ત સમાજ અને જગતને માટે પણ ઉપકારક છે.

લોકપ્રિય થવાની કળા

* * * * * વિકૃત્તદાસ મૂ. શાહ. ખી. એ.

“The power to please is a great success asset. It will do for you what money will not do. It will often give you capital which your financial assets would not warrant. People are governed by their likes and dislikes. We are powerfully influenced by a pleasing, charming, personality. A persuasive manner is often irresistible. Even judges on the bench feel its fascination.”

“અન્યને પ્રસન્ન કરવાની શક્તિ એ લોકપ્રિય થવાની અથવા વિજય પ્રાપ્ત કરવાની એક મહાન બક્ષિસ છે. જે પૈસાથી સાધ્ય થઈ શકતું ન હોય તે તેનાથી તમે સાધ્ય કરી શકશો. તેનાથી તમે આર્થિક સંપત્તિ કરતાં વધારે વૈભવ પ્રાપ્ત કરી શકશો. રુચિકર અને અરુચિકર વસ્તુઓ લોકો પર સામ્રાજ્ય બોગવે છે. રમ્ય અને આનંદપ્રદ વ્યક્તિત્વને આપણે સંપૂર્ણપણે આધીન થઈએ છીએ. આકર્ષક પ્રોત્સાહક રીતભાત ધણી વખત દુર્ધર્ષ થઈ પડે છે. ન્યાયાસન પર એકલા ન્યાયાધીશો પણ તેની મોહિનીને વશ થાય છે.”

લોડ એસ્ટરફ્રિડે ઓળખે પ્રસન્ન કરવાની કળાને એક મહાન બક્ષિસ ગણી છે. તે એક મહાન શક્તિ છે એ નિર્વિવાદ વાત છે. જે તમને લોકપ્રિય થવાની ઇચ્છા હોય તો તમારે લોકોને રુચિકર અને અતુકૂળ થાય તેવી વૃત્તિ ધારણ કરવી જોઈએ. તેમજ વિનોદી, ચિત્રજીવક સ્વભાવના થવું જોઈએ. તમારા સહવાસથી લોકોને આનંદ નહિ થાય તો તેઓ તમારાથી દૂર રહેવા યત્ન કરશે, પરંતુ જે તમારો સ્વભાવ માયાળુ અને આનંદી હશે, જે તમે દરેક દિશામાં પ્રકાશ પ્રસારી શકતા હશો કે જેથી કરીને લોકો તમારાથી દૂર નાસી જવાને બદલે તમારા મેળાપ માટે અવિચ્છિન યત્ન કરશે, તો લોકપ્રિય થવાનું કાર્ય તમને

લેણ પશુ મુસ્કેલીબધુ” જણ્યો નહિ. લોકોને તમારા તરફ આકર્ષવાનો સૌથી સરલ અને ઉત્તમ માર્ગ એ છે કે તમે તેઓમાં તેમજ તેઓનાં કાર્યોમાં ઉલ્લાસ-પૂર્વક રસ દ્યો છો એવી તેઓને ખાતરી કરાવવી જોઈએ. આ કામ તમારે ખરા અંતઃકરણપૂર્વક કરવું જોઈએ, નહિ તો તેઓ તમારા દંભ અને છલકપટને સત્વર શોધી શકશે. એક યુવક જે કાંઈ કરે છે અને બનિબન્યા કરવા ધારે છે તેમાં તમને ખરેખરો રસ પડે છે એમ તેને ખાતરી કરાવવાથી તેનું હૃદય તમે જેવું જીતી શકો છો તેવું ખીજા કશાથી થવું અશક્ય છે. તમે લોકોથી દૂર રહેશો તો તેઓ તમારાથી દૂર રહેશે એમાં લેણ પશુ સંદેહ નથી. તેમજ જે તમે હમેશાં તમારા પોતાની વિષે અને તમારા કાર્યો વિષે વાતો કર્યા કરશો તો તમે જોશો કે લોકો તમારાથી દૂર રહેવા યત્ન કરશે. આનું કારણ એ છે કે તેમ કરવાથી તમે તેઓને પુશી કરતા નથી. તમે તેઓના કાર્યોમાં રસ લેવાનું અને તેઓની વિષે વાતો કરવાનું શરૂ કરો તેવી તેઓની આશા અને ઇચ્છા હોય છે.

જે તમે હમેશાં શોગીયો ચહેરો ધારણ કરશો, જે તમારો સ્વભાવ ચીડીયો હશે તો તમે તમારા સેવક વર્ગમાં તેમજ અન્ય જનોમાં પ્રિય નથી થઈ પડવાના તેથી તમારે આશ્ચર્ય પામવા જેવું નથી. પ્રત્યેક માણસને આનંદી ચહેરો પસંદ છે. આપણને હમેશાં પ્રકાશમાં રહેવું જ ગમે છે અને આપણે અંધકારમાંથી નાસી જવા ઇચ્છીએ છીએ.

ધણા માણસો એમ ધારે છે કે ખરેખરી ઇળવણી અને સંસ્કૃતિનો મોટો ભાગ કેવળ દંભ અને ઢોંગ જ હોય છે; તેઓ એવી દલીલ કરે છે કે જે કાંઈ માણસ પ્રમાણિક હોય, શ્રેષ્ઠ ગુણોથી અલંકૃત હોય, સત્યનિષ્ઠ હોય તો તેના બાહ્ય દેખાવની ગણના કર્યા વગર લોકો તેને માન આપશે અને તે લોકપ્રિય થઈ પડશે. આ દલીલ અમુક અંશે જ સાચી છે. અનાવિહ અને અસંસ્કૃત રત્નની આખતમાં જે સહ

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીવિત અતીત ચોવીશી મધ્યે એકવીશમા શ્રી શુદ્ધમતિ જિન સ્તવન

(સં.—ડોકટર વલ્લભદાસ નેણસીલાધ—ભારણી)

શ્રી શુદ્ધમતિ હો જિનવર પૂરવો,
એહુ મનોરથમાલ;
સેવક જાણી હો મહેરખાની કરી,
ભવસંકટથી ઠાલ. ૧

સ્પષ્ટાર્થ:—શ્રી શુદ્ધમતિ જિનેશ્વર ! અમારી
મનોરથમાળા પૂરી કરો : મને તમારો સેવક જાણી
મહેરખાની કરી ભવસંકટથી ઉગારો. ૧

પતિતઉદ્ધારણુ હો તારણુવચ્છુ,
કરે અયણુાયત એહુ;
નિત્ય નિરાગી હો નિ:સ્પૃહ જ્ઞાનની,
શુદ્ધ અવસ્થા દેહુ. ૨

સ્પષ્ટાર્થ:—જેને તમારા વચની સમ્યક્ પ્રકારે
સચિ પ્રતીત છે તેને તું સંસારસમુદ્રથી ઉદ્ધારવા-
વાળો અને વાતસલ્પતા રાખી તારવાવાળો છે તો
અમને પોતાના-જાણી અયણુાયત કર. પ્રભુ ! તું નિત્ય
નિરાગી, પરબન-પરવસ્તુની સ્પૃહા રહિત જ્ઞાનમય શુદ્ધ
અવસ્થાવાંત છે અને તમારો શુદ્ધ જ્ઞાયક દેહ છે. ૨

પરમાનંદી હો તું પરમાતમા,
અવિનાશી તુજ રીત;

એ ગુણુ જાણી હો તુમ વાણીથકી,
ઠંહુરાણી મુજ પ્રાત. ૩

સ્પષ્ટાર્થ:—પ્રભુ ઉત્કૃષ્ટ આનંદવાંત પરમાતમા
છો. આતમા તો જીવ માત્ર કહેવાય છે પણ તે પોતે
પોતાના પરમાત્માવ બોગી નથી. પણ પ્રભુ અખંડ
સમય પરમ સ્વતંત્ર ભાવ બોગી માટે પરમાતમા
છો. તમે જે સ્વમાત્મ આનંદ લેવાની રીત ગ્રહી, તે
તમારી રીતે અવિનાશ છે. એ ગુણુ તમારી વાણીથી મેં
જાણી અન્યથી પ્રીત તોડી તમારાથી પ્રીત બોડી છે. ૩

શુદ્ધ સ્વરૂપી હો જ્ઞાનાનંદની,
અવ્યાખ્યા સ્વરૂપ;
ભવજલનિવિ હો તારક જિનેશ્વરુ,
પરમ મહોદય ભૂપ. ૪

સ્પષ્ટાર્થ:—પ્રભુ સ્વદબ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ અને ભાવે
પૂર્ણ શુદ્ધ સ્વરૂપી જ્ઞાનાનંદમય જ્ઞાનાનંદી છો, સકલ
સમય અવ્યાખ્યામયી છો. હે જિનેશ્વર ! તમે ભવ-
દરિયેથી ભચ્ચને તારવાવાળો છો, અને પૂર્ણ સિદ્ધિ-
પદરૂપ પરમ મહોદય પદવીના રાજા છો. ૪

નિરમમ, નિસંગી હો નિરભય અવિકારતા,
નિરમલ સહજ સમૃદ્ધિ;

લાગુ પડે છે તે અસંસ્કૃત મનુષ્યની આત્મમાં પણ
લાગુ પડે છે. રતનનું મૂલ્ય ગમે તેટલું હોય તો પણ
કોઈ પણ માણસને અસંસ્કૃત રતનો ધારણુ કરવા
ગમશે જ નહિ. કોઈ માણસ પાસે એવાં રતનો
લાખ રૂપિયાની કીંમતના હોય તો પણ જ્યાં સુધી
તે સંસ્કૃત અને સ્વચ્છ થયેલાં નહિ હોય ત્યાં સુધી
કોઈ તેની કીંમત કરશે નહિ. બિનઅનુભવી દષ્ટિ
આવી રતનો અને પથ્થરનાં કટકાને ભેદ જોઈ શકશે
નહિ, પરંતુ યોગ્ય સંસ્કાર થયા પછી તેમાંથી જે
સૌંદર્ય અને ચળકાટ નીકળે છે તેના પ્રમાણુ જ

તેની કીંમત અકાય છે. તેવી જ રીતે કોઈ માણસ
અનેક પ્રશસ્ય ગુણુથી વિભૂષિત હોય, પરંતુ જે
તેના આજીવ દેખાવ વિરૂપ હશે તો તે ગુણુ તેની
અંતર્ગત કીંમતથી રહિત થઈ જશે. માત્ર તીક્ષ્ણ
અવલોકન શક્તિવાળા માણસો અને ચારિત્ર્યના
પ્રવીણુ પરીક્ષકોના જ જોવામાં તે ગુણુ આવશે.
જેમ અનાવિદ્ધ અને અસંસ્કૃત રતનની કીંમત યોગ્ય
સંસ્કાર પછી જ થાય છે તેમ અસંસ્કૃત મનુષ્યરૂપી
રતનની કીંમત કળવણુરૂપી સંસ્કારથી જ થાય છે
(ચાલુ)

૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અષ્ટ કરમ હો વન દાહથી,
પ્રગટી અન્યથ રિદ્ધિ. ૫

સ્પષ્ટાર્થ:—તમારે કોઇ પરદ્રવ્ય ગુણ પર્યાયનું મમત્વ નથી તેમ તેનો સંગ પણ નથી, તેથી ભય અને કોઇ પ્રકારનો વિકાર પણ નથી. અને તમારે રાજ્જ્ઞાદિ અનંતી સહજ સ્વતંત્ર નિર્મલ છે. અષ્ટ-કર્મરૂપ વન ધ્યાનાગ્નિ ધમી પ્રબલ્યું તેથી તમારે જ્ઞાનાદિ અપૂટ નિર્મળ રિદ્ધિ પ્રગટ થઇ છે તે અનંત કાળ સુધી ખરખ્યાં છતાં પણ ખૂટે નહિ તેવી છે. ૫

આજ અનાદિની હો અનંત અક્ષતા,
અક્ષર, અનક્ષર રૂપ;
અચલ અકલ હો અમલ અગમનું,
ચિદાનંદ ચિદ્રૂપ. ૬

સ્પષ્ટાર્થ:—પ્રભુજી, આજ તમારે અનાદિની સત્તાગતે અક્ષયપણે રહેલી અનંત રિદ્ધિ અને શક્તિ વ્યક્ત થઇ છે. તે અક્ષર અને અનક્ષરરૂપ કહેતાં, વચન અક્ષરપણે અનંતી કહી શકાય એવી અક્ષર રિદ્ધિ અને તેથી અનંતગુણી વચન-આલાપમાં ન આવે એવી અનક્ષર રિદ્ધિ સ્વતંત્ર પ્રગટ થઇ છે તેથી તમે અચલ તથા અગમ કહેતાં છદ્મસ્થ જીવોને તમારા સ્વરૂપની-છદ્મસ્થ જ્ઞાને પૂર્ણ ગમ ન પડે તથા છદ્મસ્થ મતિએ કરી તમારું રૂપ રિદ્ધિ અને આનંદ કળી શકાય નહિ, તથા તમારું રૂપ રિદ્ધિ પૌદ્ગલિક અન્ય પદાર્થો બેયું મળી જાય નહીં તેથી તમે અમલ એવા જ્ઞાનાનંદમય જ્ઞાનરૂપ છો. ૬

અનંત જ્ઞાની હો અનંત દર્શની,
અનાકારી અવિરુદ્ધ;
લોકાલોક હો જ્ઞાયક સુહૃંકર,
અનાહારી સ્વયંબુદ્ધ. ૭

સ્પષ્ટાર્થ:—તમે અનંત જ્ઞાની અને અનંત દર્શનવંત છો તથા આકાર રહિત સ્વપર જીવથી અવિરુદ્ધ લોકાલોકના જ્ઞાતા-દૃષ્ટા સકલ જીવોને સુખના કારણ છો. તમારે કોઇ પણ આહારની જરૂર

રહેતી નથી, તેથી અનાહારી છો. પોતે પોતાથી જ ભોષ પામેલા માટે સ્વયંબુદ્ધ છો. ૭

જે નિજ પાસે હો તે શું માગીએ ?
દેવચંદ્ર જિનરાય;
તો પણ મુજને હો શિવપુર સાધતાં,
હોજો સદા સુસહાય. ૮

સ્પષ્ટાર્થ:—જ્ઞાનાનંદાદિ અનંત કાર્યોની સત્તા અમારી અમારા પાસે જ છે તો પ્રભુજી પાસે શું માગીએ ? પણ દેવોમાં ચંદ્રમા સમાન હે જિનરાજ ! અમને મોક્ષમાર્ગ સાધતાં સદાયે તમે સુસહાય થજો. ૮

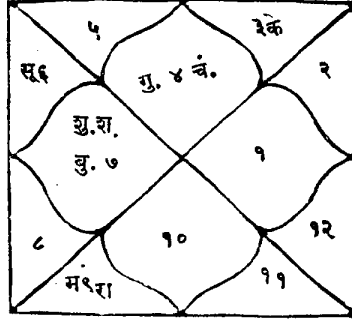
વર્તમાન સમાચાર.

મુબમ્મ મોતીશાહ પાર્કમાં ખાતમુહૂર્ત
શિલારોપણ વિધિ.

૫. પા. આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજયવલ્લભસૂરી-શ્વરજીના સમાધિ મંદિરનું ખાતમુહૂર્ત ધણી ધામધૂમ સાથે માગશર શુદ્ધ ૬ ના રોજ બુધવારે સવારે ૭-૧૫ મીનીટે શેઠશ્રી ભોગીલાલ લેહેરચંદના શુભહરતે કરવામાં આવ્યું હતું, શેઠ ભોગીલાલ શેઠ તેમજ શેઠ સકરચંદ મોતીલાલ, શેઠ ચંદુલાલ વૃદ્ધમાન, શેઠ કાન્તિલાલ ધશ્વરલાલ જે. પી., શાંતિલાલ મગનલાલ, રતીલાલ જીવજીલાલ, શ્રી ધીરજલાલ જીવનલાલ, રતીલાલ કોઠારી, શ્રી જેસંગલાલ લલ્લુભાઈ, પાલીનિવાસી શેઠ કાનમલજી કુંદનમલજી અને પંડિત હંસરાજજી વિગેરે અનેક ભક્તોની તેમજ લાલમાગ ઉપાસ્રયથી આચાર્ય શ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી, ઉપાધ્યાયજી શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી મહારાજ પં. શ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજાદિ મુનિવરો પણ લાં પધાર્યા હતા અને સ્નાત્ર પણ લખાયું હતું.

॥ श्री वल्लभ सद्गुरुभ्यो नमः ॥

श्री वल्लभनिर्वाण कुंडलीगायन

रचयिता—श्रीयुत् हस्तीमल कोठारी सादडी (मारवाड़)

(तर्ज-छोड़ गये महावीर मुझे आज अकेला छोड़ गये ।)

मेरे श्रीसंघ क सिरताज, अब कहाँ सिधारे राज ।
 मरुघर की आँखों के तारे, पंजाबियों के प्राण ।
 भारत का था कल्पतरुवर, गुर्जर प्रगट्यो भाण ॥ मेरे० ॥ १ ॥
 वल्लभ तेरा नाम अनुपम, जग वल्लभ कहलाया ।
 लाखों मनुज का नायक था, यहाँ लाखों का दिल बहलाया ॥ मेरे० ॥ २ ॥
 वृद्ध आयु, तक देव तेने, जिन धर्म की सेवा कीनी ।
 श्रावक संघ के अभ्युदयद्वित, संस्थायें स्थापन कीनी ॥ मेरे० ॥ ३ ॥
 कर्क लगन में चंद्र गुरु संग, गुरुवर स्वर्ग सिधारे ।
 कन्या का रवि त्रीजे भवन में, दिव्य पराक्रम धारे ॥ मेरे० ॥ ४ ॥
 शुक शनैश्वर चौथे भवन में, बुध भी साथ कहावे ।
 मंगल राहु छट्टे भवन में, केतु बार में ठावे ॥ मेरे० ॥ ५ ॥
 धर्म-भवन का स्वामी सुरगुरु, उच्च लगन में बैठा ।
 चंद्र शुक निज घर के स्वामी, शनी उच्च बन बैठा ॥ मेरे० ॥ ६ ॥
 मंगल राहु रवि त्रीजे छट्टे, ये सय शुभ फलकारी ।
 उच्च गति को प्राप्त करावे, प्रह बल के अनुसारी ॥ मेरे० ॥ ७ ॥
 छोड़ हमें गुरु स्वर्ग के सुख में, तेरा जी ललचाया ।
 आसो वदि दशमी की रात्रि, गुरुवर स्वर्ग सिधाया ॥ मेरे० ॥ ८ ॥
 मंगलवार, पुष्य ऋषि के, प्रथम चरण में जावे ।
 मुंबई शहर की लाखों जनता, गुरुवर शोक मनावे ॥ मेरे० ॥ ९ ॥
 भाग्य हुआ कुछ अल्प हमारा, वल्लभ सूर्य गमाया ।
 हस्ती श्री गुरुराज चरण में, सादर सीस झुकाया ॥ मेरे० ॥ १० ॥

प्रकाशकः—चंदनमल लालचंद-पारसी गली.

❀ (७७) ❀

સ્વીકાર-સમાલોચના

૧. પવિત્રતાના પથ પર. ૨. સંપત્તિનો નશો. અને ત્રથેના લેખક. પૂ. વિદ્વાન પંન્યાસજી મહારાજશ્રી કનકવિજયજી ગણિવર છે. સમય-જમાનાને અનુકૂળ, સાદી, સરળ, ગુજરાતી ભાષામાં બાળમાનસને અસરકારક નિવડે તે રીતે આ અને ત્રથે પંન્યાસજી મહારાજે લખ્યા છે. જેમાં પ્રથમ પુસ્તકમાં બોધપ્રદ સંવાદો, પ્રહસનો તથા સુભાષિતોનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે, જેથી લઘુ વયના બાલક, બાલિકાઓને સદુપદેશ કે શુદ્ધ આચરણ માટે તે જલદી અસર કરે છે. આજે ઘણી સંસ્થા મેળાવકા વગેરેમાં સંવાદો એક યા બીજી રીતે સમાજ પાસે રજૂ કરે છે, જેથી આવા લઘુ ત્રથે ધાર્મિક શાળાઓમાં અભ્યાસ કરતા બાળકોના જીવનમાં શરૂઆતથી સંસ્કાર જન્માવે છે. બીજા ત્રથમાં કેટલાક બોધપ્રદ સંવાદો છે કે જે બાળકો માટે ઉપયોગી થઈ પડ્યા છે કારણ કે ગુજરાત, સૌરાષ્ટ્ર વગેરે સ્થળોએ મહારાજશ્રીની અનુમતિથી બજવાયા હોવાથી બહુ જ લોકપ્રિય થઈ પડ્યા છે અને જ્ઞાન સાથે ગરમત આપે છે. આવી આવી લઘુ અને બોધપ્રદ અને વર્તમાનકાળને યોગ્ય રચિતકર પુસ્તિકા જૈન સમાજમાં ઉપકારક થઈ પડી છે. કિંમત દરેકની બાર બાર આના. પ્રકાશક-જૈન-સાહિત્ય પ્રચારણી સભા-જીનાગઢ.

૩. પ્રેમવાણીનો પ્રતિકાર. લેખક-પૂ. પંન્યાસજી મહારાજશ્રી કનકવિજયજી ગણિવર. એક બાલુ જ્યારે જૈન ધર્મના દરેક શીરકાની અક્યતા માટે જમાનાને અનુસરી વિદ્વાનો અને અન્ય સમાજના બંધુઓ તેને ધ્રુવે છે, પ્રયત્ન કરવા લેખો અને ભાષણોદ્વારા એકત્ર મેળાવડો કરી સંગઠન કરવા મથે છે, ત્યારે એક સ્થાનકવાસી વિદ્વાન ગણાતાં શ્રી પ્રેમચંદ્ર મહારાજ રાજકોટમાં પોતાના વ્યાખ્યાનમાં દેવદ્રવ્ય અને મૂર્તિપૂજા સંબંધી શાસ્ત્ર-વિરુદ્ધની પ્રશ્નપૂજા, અને આક્ષેપો કરી તેને પુસ્તકરૂપે પ્રસિદ્ધિમાં મૂકી શ્રી સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈનસંઘની લાગણીને સખ્ત આઘાત પહોંચાવ્યો છે. મુનિ શ્રી પ્રેમચંદ્ર જૈનોના તમામ શીરકાના સંગઠન માટે

પ્રયત્ન ચાલે છે તે તેઓશ્રીની ધ્યાનમાં હોય જ છતાં જમાનાને પ્રતિકૂળ વર્તન કરી તેમાં કેમ વિક્ષેપ નાંખે છે તે સમજાવું નથી. ખેર! આવી એક મ્હોટી મૂર્તિપૂજક સમાજને શાસ્ત્રથી વિરુદ્ધ મનસ્વીપણે જે આક્ષેપ કર્યો છે તેનો અવશ્ય પ્રતિકાર થવો જ જોઈએ, તેથી લેખક પંન્યાસજી મહારાજે શાંતિપૂર્વક, સરલ રીતે શ્રી આગમે અને પૂર્વાચાર્યોરચિત ત્રથેની સહાદતો આપી વિદ્વતાભરી રીતે પ્રતિકાર કર્યો છે જે વાંચવાની સર્વને જરૂર છે. જાણવા પ્રમાણે પંન્યાસના અંબાલા, બડોત, દોષ્ટ, આગ્રા, ભરતપુરવગેરે સ્થળોમાં સ્થાનકવાસી સાધુ, સાધ્વીની દેરીઓ, સ્તૂપો, પાદુકાઓ છે તેને સ્થાનકવાસી જૈનો પૂજે છે. ધૂપ, દીપ કરી સુખક ચડાવે છે વગેરે હકીકતથી મુનિ પ્રેમચંદ્ર અજણવા કેમ હોષ્ટ શકે? છતાં અને વર્તમાનકાળમાં જૈનોના શીરકાના સંગઠન માટે પ્રયત્નો ચાલતા હોય, તે વખતે જ રચા. મુનિ શ્રી પ્રેમચંદ્ર બીજા શીરકાને આઘાત લાગે તેના શાસ્ત્રવિરુદ્ધના જ આક્ષેપો કરે તે ખેદનો વિષય છે. પૂ. પંન્યાસજી મહારાજે પ્રેમવાણીનો આ પ્રતિકાર જરૂરી, વખતે કરેલ હોવાથી તે માટે જૈન સમાજ તેઓશ્રીની આભારી છે. પ્રકાશક શ્રી તપા જૈનસંઘ-રાજકોટ. કિંમત અમૂલ્ય.

શ્રી મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશના કિરણો-મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક શાસ્ત્ર ઉપર શ્રી કાનજીસ્વામીએ કરેલા પ્રવચનોનો સાર આ ત્રથમાં આપેલો. ત્રથના મૂળકર્તા પંડિતપ્રવર શ્રી ટોડરમલજી (દિગંબરી જૈન) છે જેનો આ બીજો ભાગ છે. જેમાં બાર વિભાગો આવેલા છે.

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર (પ્રકાશના કિરણો) પ્રકાશક. શ્રી જગજીવનદાસ શિવલાલ દેશાઇ-સાયલા. મૂલ્ય આઠ આના. શ્રી રાજચંદ્ર વિષે પ્રકાશિત લેખો પ્રકાશકે આ ત્રથમાં પ્રકટ કરેલા છે, જેથી શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર જેવા જ્ઞાની પુરુષને ઓળખવા માટે ઉપયોગી છે. શ્રી રાજચંદ્ર જેમ એક પ્રમાણિક પુરુષ હતા તેમ તેમનું આત્મજ્ઞાનીપણું તેમના લેખો પત્રો વાંચતા પ્રશંસાપાત્ર જણાય છે, તેમનું જીવન પણ અધ્યાત્મી હતું તે તેમના ત્રથે પરથી જણાય છે.

શ્રી જન આત્માનંદ સભાનું મેમોરેન્ડમ ઓફ

એસોશીએશન

૧. સંસ્થાનું નામ “ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ” રાખ્યું છે.

૨. સંસ્થાની મુખ્ય ઓફીસ શહેર ભાવનગરમાં રહેશે.

૩. સંસ્થાનો ઉદ્દેશ નીચે પ્રમાણે છે.

જૈન શાસ્ત્રો અને સાહિત્યનો ફેલાવો જૈન તેમજ જૈનેતરોમાં, ભારત તેમજ પરદેશમાં થાય તથા સમાજમાં જ્ઞાન તથા ધાર્મિક તથા વહેવારીક કેળવણી વધે તે આ સંસ્થાનો ઉદ્દેશ છે અને આ ઉદ્દેશ સપૂર્ણ કરવા તેને લગતી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરવી એ આ સંસ્થાનું કાર્યક્ષેત્ર છે.

૪. કાર્યવાહક સમિતિ (ગવર્નીંગ બોડી) નીચે મુજબ બનશે.

નામ	ધર્મ	ઠેકાણું
૧. શેઠશ્રી શુભાબચંદ આણંદજી કાપડીયા, પ્રમુખ	નિવૃત્ત	સાકરલાલ ફાજદારનો ખાંચો, ભાવનગર
૨. શેઠશ્રી કૃતેહચંદ અવેરભાઈ શાહ, ઉપપ્રમુખ	વેપારી	રેશમ બબર, મુંબઈ
૩. શ્રી ખીમચંદ ચાંપશીભાઈ શાહ, એમ. એ. ઉપપ્રમુખ નિવૃત્ત		ઓન. પ્રિન્સિપાલ મહિલા કોલેજ, ભાવનગર
૪. શેઠશ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ ગાંધી, મંત્રી	વિમાએજન્ટ	સુતારશેરી, ભાવનગર
૫. ,, વિકૃલદાસ મૂળચંદ શાહ, ખી. એ. મંત્રી	શિક્ષક	આદુની ખારી, ભાવનગર

૨

૬	શેઠશ્રી બદવજી ઝવેરભાઈ શાહ, મંત્રી	વેપારી	કૃષ્ણનગર, ભાવનગર
૭	,, રમણલાલ અમૃતલાલ સુખડીયા, ટ્રેડર	,,	,,
૮	,, હરીલાલ દેવચંદ શેઠ	પત્રકાર	વડવા, ભાવનગર
૯	,, સાકરલાલ ગાંડાલાલ ભાવસાર	કેન્ડાકટર	શ્ટેશન રોડ, ભાવનગર
૧૦	,, ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ	પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ	દાણાપીઠ, ભાવનગર
૧૧	,, ભાઈચંદ અમરચંદ શાહ, બી.એ.એલ.એલ.બી.એડવોકેટ		કૃષ્ણનગર, ભાવનગર
૧૨	,, મોહનલાલ જગજીવન સલોત	વેપારી	ઊડીવખાર, ભાવનગર
૧૩	,, હરજીવન નથુભાઈ શાહ	,,	,,
૧૪	,, હીરાચંદ હરગોવિંદ શાહ	,,	કાપડ બજાર, ભાવનગર
૧૫	,, નગીનદાસ હરજીવનદાસ શાહ	,,	દાણાપીઠ, ભાવનગર
૧૬	,, દેવચંદ દુર્લભદાસ શાહ	,,	ગોળ બજાર, ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર

બંધારણ

નામ.

૧. આ સંસ્થાનું નામ “ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ” રહેશે.

કાર્યાલય.

૨. આ સંસ્થાનું મુખ્ય કાર્યાલય ભાવનગર શહેરમાં રહેશે.

ઉદ્દેશ.

૩. જૈન શાસ્ત્રો અને સાહિત્યનો ફેલાવો જૈન તેમજ જૈનેતરોમાં ભારત તેમજ પરદેશમાં થાય તથા સમાજમાં જ્ઞાન તથા ધાર્મિક તથા વ્યાવહારિક કેળવણી વધે તે આ સંસ્થાનો ઉદ્દેશ છે અને આ ઉદ્દેશ સફળ કરવા તેને લગતી વિધિવિધ પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરવી તે આ સંસ્થાનું કાર્યક્ષેત્ર છે.

વર્ષ.

૪. આ સંસ્થાનું હિસાબી તેમજ અન્ય કાર્યો માટેનું વર્ષ વિક્રમ સંવત કારતક શુદ્ધી એકમથી આસો વદી અમાસ સુધીનું ગણાશે.

સભ્યો.

૫. એકવીસ વર્ષની ઉંમર પૂરી કરી હોય તેવી કોઈ પણ જૈન પ્રવેતાંબર મૂર્તિપૂજક વ્યક્તિ (પુરુષ અથવા સ્ત્રી) અથવા જૈન પ્રવેતાંબર મૂર્તિપૂજક સંઘ, સંસ્થા કે જ્ઞાનભંડાર નીચે મુજબ આ સંસ્થાના સભ્ય થઈ શકશે.

- (ક) આ સંસ્થાને એકી સાથે રૂ. ૫૦૧ કે તેથી વધારે રકમ આપનાર આ સંસ્થાના આશ્રયદાતા (Patron) ગણાશે.

નોંધ.—સંઘ, સંસ્થા કે જ્ઞાનભંડાર, આશ્રયદાતા થઈ શકશે નહીં.

- (ખ) આ સંસ્થાને એકી સાથે રૂ. ૧૦૧ થી ૫૦૦ સુધીની રકમ આપનાર આ સંસ્થાના આશ્રવન સભ્ય (Life member) ગણાશે.

૪

નોંધ:—કોઈ પણ સંઘ આજીવન સભ્ય થઈ શકશે નહીં. જાહેર જ્ઞાનભંડારને કે સંસ્થાને વ્યવસ્થાપક સમિતિની મંજૂરી લઈને આજીવન સભ્ય કરી શકાશે.

સંસ્થાને એકી સાથે રૂ. ૫૧) આખી ખીજ વર્ગના આજીવન સભ્યો બનાવવાનો વર્ગ હાલ અંધ છે, પરંતુ અગાઉ થએલ ખીજ વર્ગના આજીવન સભ્યો સભ્ય તરીકેના તમામ હક્કો કાયમ ભોગવી શકશે.

(ગ) આ સંસ્થાને વાર્ષિક રૂ. ૫) નું લવાજમ ભરનાર સામાન્ય સભ્ય (Ordinary member) ગણાશે.

નોંધ:—લવાજમ જે વર્ષમાં ભરાયું હશે તે જ વર્ષમાં લવાજમ ભરનાર સામાન્ય સભ્યના હક્કો ભોગવી શકશે. લવાજમ ગમે તે માસમાં ભરાયું હશે છતાં તે લવાજમ સંસ્થાના ચાલુ વર્ષનું લવાજમ ગણાશે, અને સભ્યપદ તે વર્ષના આસો વદી અમાસે પૂરું થશે. જેમનું લવાજમ સંસ્થાના ચોપડે જમા નહીં થયું હોય, તેઓ સામાન્ય સભ્ય તરીકેના હક્કો ભોગવી શકશે નહીં.

પ્રવેશ.

૬. કોઈ પણ વર્ગના સભ્ય થવા માટે વ્યવસ્થાપક સમિતિ વખતોવખત ઠરાવે તે મુજબ લેખિત કે મૌખિક અરજી કરવાની રહેશે. સભ્ય તરીકે દાખલ કરવા કે ન કરવા તે સત્તા વ્યવસ્થાપક સમિતિને રહેશે.

સામાન્ય સભા.

૭. રચના.

કલમ ૫ પ્રમાણે બનેલા બધા સભ્યોની સભાને સામાન્ય સભા કહેવામાં આવશે.

૮. બેઠક.

સામાન્ય સભાની સાધારણ બેઠક સંસ્થાના વર્ષ દરમિયાન ઓછામાં ઓછી એક વખત મળશે. જરૂરિયાત મુજબ અસાધારણ અથવા ખાસ બેઠકો બોલાવી શકાશે.

૯. કાર્યો.

સામાન્ય સભાની સાધારણ બેઠકનું કામકાજ નીચે મુજબનું રહેશે:—

(ક) હોદ્દાદારો એટલે કે એક પ્રમુખ, બે ઉપપ્રમુખો, ત્રણ મંત્રીઓ અને એક ખબનચીની ચૂંટણી દર ત્રણ વર્ષે કરવી.

નોંધ—પ્રમુખ શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી કાપડીયા તથા મુખ્યમંત્રી શ્રી વલ્લભ-દાસ ત્રિલોચનદાસ ગાંધી એ આજીવન હોદ્દાદારો છે. તેમની હવાતી દરમિયાન આ હોદ્દાઓ ઉપર તેઓ ચાલુ રહેશે અને તે હોદ્દાઓ માટે ચૂંટણી થશે નહીં.

(ખ) વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્યોની ચૂંટણી દર ત્રણ વર્ષે કરવી. સમિતિના સભ્યોની સંખ્યા હોદ્દાદારો ઉપરાંત સાતથી અગિયાર સુધીની ચૂંટવાની રહેશે.

૫

- (ગ) સંસ્થાનું ગત વષનું સરવૈયું તથા આવકખર્ચના હિસાબ મંજૂર કરવા.
- (ઘ) વાર્ષિક કામકાજનો અહેવાલ મંજૂર કરવો તથા તે હેવાલને પ્રસિદ્ધિ માટે બહાલી આપવી.
- (ક) નવા વર્ષ માટે ખર્ચના અંદાજપત્રની બહાલી આપવી.
- (ચ) સંસ્થા તરફથી કોઈ પણ નવી પ્રવૃત્તિ હાથ ધરવાની તથા ચાલતી કોઈ પણ પ્રવૃત્તિ અંધ કરવાની બહાલી આપવી.
- (છ) સંસ્થાની પ્રવૃત્તિઓ ઉપર દેખરેખ રાખવી અને વ્યવસ્થાપક સમિતિને સલાહ, સૂચના અને દોરવણી આપવી.
- (જ) વર્ષ માટે અન્વેષક(ઓડીટર)ની નિમણૂક કરવી તથા તેનું મહેનતાણું નક્કી કરવું.
- (ઝ) સંસ્થાની સામીલનની (મેમોરેન્ડમ) યાદીમાં કે અંધારણમાં ફેરફાર કરવો.
- નોંધ:**—સંસ્થાની સામીલનની યાદીમાં કે અંધારણમાં ફેરફાર કરવાનો અધિકાર ખાસ તે જ હેતુ માટે બોલાવવામાં આવેલી સામાન્ય સભાની અસાધારણ બેઠકનો રહેશે. સામીલનની યાદીમાં કે અંધારણમાં સૂચનાયેલા ફેરફારની નકલ પંદર દિવસ પહેલાં સભ્યોને મોકલવાની રહેશે. કાર્યસાધક સંખ્યા(કોરમ)ના અભાવે મુલતવી રહેલી બેઠકમાં આ ફેરફાર મંજૂર કરાવી શકાશે નહીં. બેઠકમાં હાજર રહેલા સભ્યોની ૨/૩ અહુમતિથી જ ફેરફાર મંજૂર કરી શકાશે.

૧૦. અહુમતિ.

કલમ ૯(ઝ)ની નોંધને આધીન રહીને સામાન્ય સભાનું કામકાજ અહુમતિથી ચાલશે. બંને બાજુ સરખા મતો પડતાં પ્રમુખ વધારાનો એક બીજો મત આપી શકશે.

૧૧. કાર્યસાધક સંખ્યા. (કોરમ)

બેઠકની કાર્યસાધક સંખ્યા (કોરમ) બાર સભ્યોની રહેશે. કલમ ૯(ઝ)ની નોંધને આધીન રહીને કાર્યસાધક સંખ્યાના અભાવે મુલતવી રહેલી અને તે જ કામ માટે ફરીથી મળેલી બેઠકને કાર્યસાધક સંખ્યાનો બાધ રહેશે નહીં. આવી બેઠક પ્રથમથી ખબર આપીને અર્ધા કલાક પછી પણ બોલાવી શકાશે.

નોંધ:—આ સભાની કોઈ પણ બેઠકમાં હોદ્દાદાર ન હોય તેવા ચાર સભ્યોની હાજરી આવશ્યક ગણાશે.

૧૨. અસાધારણ બેઠક.

અસાધારણ સંયોગોમાં બેઠક પાંચ દિવસની નોટીસથી પણ મંત્રીઓ પ્રમુખની મંજૂરી મેળવીને બોલાવી શકાશે.

૬

૧૩. ખાસ બેઠક:—

અમુક ચોક્કસ કામકાજ માટે ખાસ બેઠક બોલાવવા માટે સામાન્ય સલાના પંદર સભ્યોની લેખિત માગણી આન્યેથી આ માગણી પહેલેથી તારીખથી એક માસની અંદર ખાસ બેઠક બોલાવવાનું મંત્રીઓ માટે આવશ્યક રહેશે. આવી ખાસ બેઠક નિયત કરેલા કામકાજ માટે જ મળશે અને તેમાં બીજા કોઈ પણ બાબતનું કામકાજ થઈ શકશે નહીં.

૧૪. ખબર.

કલમ ૯(ઝ)ની નોંધને આધીન રહીને બેઠક બોલાવવાના ખબર સભ્યોને યોગ્યમાં યોગ્ય આઠ દિવસ પહેલાં મોકલવામાં આવશે. બેઠક બોલાવવાના પરિપત્રમાં તારીખ, સમય, સ્થળ અને કાર્યવાહી જણાવવામાં આવશે. ખબર ટપાલથી કે પરિપત્ર ફેરવીને આપવામાં આવશે. કોઈ સભ્યને ખબર મળ્યા નથી તેવો બાધ બેઠકના કામકાજને નહીં નહીં.

૧૫. મતાધિકાર.

- (ક) દરેક સભ્ય બેઠકમાં હાજર રહી એક મત આપી શકશે.
- (ખ) સામાન્ય સભ્યે જે વર્ષમાં લવાજમ ભર્યું હશે તે જ વર્ષમાં ભરાતી બેઠકમાં હાજર રહી તે મત આપી શકશે.
- (ગ) સંસ્થા, સંઘ કે જ્ઞાનભંડાર તેમનો મતાધિકાર તેમના પ્રતિનિધિ મારફત લોગવશે. તેમના પ્રતિનિધિનું નામ તેમણે મંત્રીઓને લેખિત જણાવવાનું રહેશે અને તે પ્રતિનિધિ બેઠકમાં હાજર રહી સભ્ય તરીકેના બધા હક્કો લોગવી શકશે; પરંતુ કોઈ પણ સંસ્થા, સંઘ કે જ્ઞાનભંડાર બંધ પડતા તેમના સભ્ય તરીકેના તમામ હક્કો આપોઆપ સદંતર બંધ થઈ જશે.

૧૬. નોંધપત્રક (રજીસ્ટર)

સંસ્થાના સભ્યોનું એક નોંધપત્રક (રજીસ્ટર) રાખવામાં આવશે. આ નોંધપત્રકમાં દરેક સભ્યનું નામ, ઠેકાણું, પ્રકાર વગેરે જણાવવામાં આવશે. જ્યાં પ્રતિનિધિ હશે ત્યાં પ્રતિનિધિનું નામ વગેરે જણાવવામાં આવશે. ઠેકાણાનો ફેરફાર જણાવવામાં નહીં આવે ત્યાં સુધી જૂનું ઠેકાણું ચાલુ રહેશે અને બધા પત્રવ્યવહાર તે ઠેકાણે કરવામાં આવશે.

૧૭. લાયકાત.

કોઈ પણ બેઠકમાં મત આપવાની લાયકાત, મતોની સંખ્યા વગેરે બાબતોમાં તે બેઠકના પ્રમુખનો નિર્ણય આખરી ગણાશે.

૭

વ્યવસ્થાપક સમિતિ

૧૮. રચના.

સામાન્ય સભ્યોમાંથી વ્યવસ્થાપક સમિતિ નીચે પ્રમાણે બનશે.

(ક) હોદ્દાની રૂઠ્ઠા પ્રમુખ, ઉપપ્રમુખો, મંત્રીઓ અને ખજાનચી.

(ખ) ઉપરની કલમ ૯ (ખ) પ્રમાણે ચૂંટાયેલા સભ્યો.

(ગ) ઉપરની કલમો (ક) અને (ખ) પ્રમાણે બનેલી વ્યવસ્થાપક સમિતિને યોગ્ય લાગે તો તેમણે નિમેલા (કે-ઝાપ્ટ કરેલા) સભ્યો. આવા નિમેલા સભ્યોની સંખ્યા બે સુધીની રહેશે.

૧૯. મુદત.

વ્યવસ્થાપક સમિતિની મુદત ત્રણ વર્ષની રહેશે. આ મુદત દરમિયાન કોઈ પણ જગ્યા ખાલી પડે તો તે જગ્યા ખાલી રહેલી મુદત માટે વ્યવસ્થાપક સમિતિ ભરી શકશે.

નોંધ:—વ્યવસ્થાપક સમિતિની મુદત પૂરી થાય ત્યાં સુધીમાં નવી વ્યવસ્થાપક સમિતિની ચૂંટણી થઈ ન હોય, તો એક વરસ સુધી જૂની વ્યવસ્થાપક સમિતિ ચાલુ રહેશે.

૨૦. કાર્યસાધક સંખ્યા (કોરમ)

વ્યવસ્થાપક સમિતિની કાર્યસાધક સંખ્યા (કોરમ) છ સભ્યોની રહેશે. કોરમના અભાવે મુલતવી રહેલી અને ફરીથી તે જ કામને માટે મળેલી બેઠક ચાર સભ્યોની હાજરીથી કામકાજ કરી શકશે.

નોંધ:—વ્યવસ્થાપક સમિતિની કોઈ પણ બેઠકમાં હોદ્દાદાર ન હોય તેવા ઓછામાં ઓછા બે સભ્યોની હાજરી આવશ્યક ગણાશે.

૨૧. કાર્યક્ષેત્ર.

વ્યવસ્થાપક સમિતિનું કાર્યક્ષેત્ર નીચે પ્રમાણે રહેશે.

(ક) સંસ્થાની મીલકત ફેરવવી, રોકવી, લેવી, વેચવી, પટેથી અથવા ભાડે લેવી અગર વેચવી, દુરસ્ત કરવી ઇત્યાદિ સંબંધી નિષ્ણૈથી કરી મંત્રીઓ તથા ખજાનચીને સૂચનાઓ આપવી.

(ખ) સંસ્થાની સામાન્ય સભાએ મંજૂર કરેલી તમામ પ્રવૃત્તિઓ ચલાવવા વ્યવસ્થા કરવી, તે અંગે જરૂરી નિષ્ણૈથી કરવા, પેટાસમિતિઓ નીમવી, નિયમો કરવા વગેરે.

(ગ) સંસ્થાનું અંદાજપત્ર તૈયાર કરવું.

૯

- (૩) સંસ્થાના વાર્ષિક સરવૈયા, આવકઅર્ચનો હિસાબ તથા કાર્યવાહીનો હેવાલ તૈયાર કરવા અને તે સામાન્ય સભા પાસે મંજૂર કરાવવા તથા તેની બહાલી મળ્યે છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવા.
- (૬) હોદ્દાદારો તેમજ નોકરોના કામકાજ ઉપર દેખરેખ રાખવી.
- (૪) માસિક રૂ. ૫૦)થી વધારે પગારદાર નોકરની નિમણૂક કરવી, તેની સાથે નિમણૂકની સરતો નક્કી કરવી, તેની રજા ઇત્યાદિના નિયમો ઘડવા તથા જરૂર પડ્યે તેને નોકરી પરથી છૂટા કરવા.
- (૭) સંસ્થા માટે નવી યોજનાઓ ઘડવી તથા તે સામાન્ય સભા પાસે મંજૂર કરાવવી.
- (૫) સંસ્થાના હસ્તકના ટ્રસ્ટો, ફંડો અને ખાતાઓ માટે અંદાજપત્રો, સરવૈયા, આવકઅર્ચના હિસાબો, કાર્યવાહીના હેવાલો વગેરે તૈયાર કરવા તથા સામાન્ય સભા પાસે મંજૂર કરાવવા.
- (૬) સંસ્થાના સામીલનની યાત્રીમાં કે ખંધારણમાં ફેરફાર કરવાની દરખાસ્ત તૈયાર કરી સામાન્ય સભા પાસે મંજૂરી માટે રજૂ કરવી.
- (૭) નવા સભ્યો દાખલ કરવા, અરજીઓ લેવી, તે મંજૂર કે નામંજૂર કરવી અને તે માટેના નિયમો વખતોવખત કરવા તથા ફેરવવા.

૨૨. મતપદ્ધતિ.

વ્યવસ્થાપક સમિતિ બહુમતિથી કામકાજ ચલાવશે. બંને બાબુ સરખા મતો પડે, તે બેઠકનો પ્રમુખ વધારાનો એક બીજો મત આપી શકશે.

૨૩. ખખર.

વ્યવસ્થાપક સમિતિની બેઠક બોલાવવાના ખખર સભ્યોને યોછામાં યોછા બે દિવસ પહેલાં ટપાલથી કે પરિપત્ર ફેરવીને આપવામાં આવશે. પરિપત્રમાં તારીખ, સ્થળ અને સમય અને કાર્યવાહી સામાન્યતઃ જણાવવામાં આવશે. કોઈ સભ્યને ખખર મળ્યા નથી તેવો ખાધ બેઠકના કામકાજને નડશે નહીં. પરિપત્રમાં જણાવ્યા સિવાયનું કામકાજ પણ બેઠકની તથા બેઠકના પ્રમુખની મંજૂરીથી કરી શકાશે.

૨૪. બેઠક.

વ્યવસ્થાપક સમિતિની સાધારણ બેઠક દર બે માસે યોછામાં યોછી એક વખત મળશે, જરૂર પડ્યે મંત્રીઓ વધારાની બેઠકો બોલાવી શકશે.

૨૫. ખાસ બેઠક.

વ્યવસ્થાપક સમિતિના ચાર સભ્યોની અમુક યોક્ષસ કામકાજ માટે બેઠક બોલાવવાની

૯

લેખિત માગણી આવેથી માગણી આવ્યાની તારીખથી પાંચ દિવસની અંદર વ્યવસ્થાપક સમિતિની બેઠક બોલાવવી મંત્રીઓ માટે આવશ્યક રહેશે. આવી માગણી ઉપરથી બોલાવેલી ખાસ બેઠક નિયત કામકાજ માટે જ મળશે, અને તેમાં બીજું કોઈ પણ કામકાજ થઈ શકશે નહીં.

૨૬. અસાધારણ બેઠક.

અસાધારણ સંયોગોમાં વ્યવસ્થાપક સમિતિની અસાધારણ બેઠક પ્રમુખની મંજૂરી મેળવીને મંત્રીઓ ચોવીસ કલાકની નોટીસથી પણ બોલાવી શકશે.

૨૭. ગેરહાજરી.

કલમ ૯ (ખ) પ્રમાણે ચૂંટાયેલા કોઈ પણ સભ્ય પ્રમુખની મંજૂરી લીધા સિવાય એકીસાથે આર બેઠકમાં ગેરહાજર રહેશે તો તે આપોઆપ સભ્ય તરીકે અંત થયેલા ગણાશે. અને તે જગ્યા ખાલી ગણી તે જગ્યા ઉપર બીજા સભ્યની નિમણૂંક વ્યવસ્થાપક સમિતિ કરી શકશે.

પ્રમુખ તથા ઉપપ્રમુખો.

૨૮. સંસ્થાના પ્રમુખ તથા ઉપપ્રમુખો દરેક કામકાજ ઉપર ધ્યાન રાખશે તથા મંત્રીઓને સલાહ-સૂચના આપશે.

બેઠકનું પ્રમુખસ્થાન.

૨૯. સામાન્ય સભાની તથા વ્યવસ્થાપક સમિતિની બેઠક વખતે સંસ્થાના પ્રમુખ બેઠકના પ્રમુખનું સ્થાન લેશે. પ્રમુખની ગેરહાજરીમાં હાજર રહેલા ઉપપ્રમુખોમાંથી જે સિનિયર હોય તે બેઠકનું પ્રમુખસ્થાન લેશે, અને પ્રમુખની ફરજો બજાવશે. ઉપપ્રમુખો પણ ગેરહાજર હોય તો હાજર રહેલા સભ્યો પૈકીમાંથી એકને પ્રમુખસ્થાન માટે ચૂંટી શકશે. બેઠક શરૂ થયા પછી પ્રમુખ કે ઉપપ્રમુખ હાજર થાય તોપણ તે સામાન્ય સભ્ય તરીકે કામકાજમાં ભાગ લઈ શકશે.

બેઠક બોલાવવાનો અધિકાર.

૩૦. મંત્રીઓ મારફત કે પોતાની સહીથી સામાન્ય સભાની અથવા વ્યવસ્થાપક સમિતિની બેઠક પ્રમુખ બોલાવી શકશે.

મંત્રીઓ.

૩૧. સામાન્ય સભા અને વ્યવસ્થાપક સમિતિના નિર્ણયો અનુસાર સંસ્થાનું તમામ કામકાજ મંત્રીઓ ચલાવશે. મંત્રીઓની ફરજો, જવાબદારીઓ અને હક્કો સંયુક્ત

૧૦

- ગણાશે અને તેઓમાંથી કોઈ પણ એક મંત્રીઓની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરી શકશે. ધીજી અધિકારો અને ફરજો સાથે તેમના અધિકારો અને ફરજો નીચે પ્રમાણે રહેશે.
- (ક) સંસ્થાવતી તમામ પ્રવૃત્તિઓનું સંચાલન કરવું. તેના અંગેના હેવાલો તથા સૂચનાઓ અને યોજનાઓ વ્યવસ્થાપક સમિતિ પાસે રજૂ કરવા.
- (ખ) સંસ્થાવતી તમામ પત્રવ્યવહાર કરવો.
- (ગ) સામાન્ય સલા તથા વ્યવસ્થાપક સમિતિની બેઠકો ઓલાવવી તેમજ બેઠકોમાં થયેલ કામકાજની પાકી નોંધ રાખવી.
- (ઘ) સંસ્થાના નોકરો અને કાર્યકરો ઉપર દેખરેખ રાખવી, તેમના ઉપર નિયંત્રણ રાખવું. તેમને હુકમો તથા સૂચનાઓ આપવી.
- (ઙ) માસિક રૂ. ૫૦ થી ઓછા પગારદાર નોકરોને પ્રમુખની અનુમતિ મેળવીને રાખવા તથા તેમને છૂટા કરવા.
- (ચ) સંસ્થામાં યોગ્ય વ્યક્તિઓની મુલાકાતો ગોઠવવી.
- (છ) સંસ્થાના પ્રકાશનો યોગ્ય વ્યક્તિઓને તથા સંસ્થાઓને ભેટ આપવા.
- (જ) સામીલનની યાદી કે બંધારણ અનુસાર મંત્રીઓની તમામ ફરજો તથા જવાબદારીઓ અદા કરવી તથા હક્કો ભોગવવા.

ખબનચી.

૩૨. સંસ્થાના તમામ હિસાબ ઉપર ખબનચી દેખરેખ રાખશે અને સંસ્થાના નાણાની વ્યવસ્થા વ્યવસ્થાપક સમિતિના ઠરાવો અનુસાર કરશે. મદદની રકમો તેમજ લેણું વસુલ કરશે તથા નાણાં ચુકવશે.
૩૩. મંત્રીઓ સાથે રહી સંસ્થાના નાણાંકીય વહીવટ તથા હિસાબી કામકાજ ઉપર દેખરેખ રાખશે. રસીદો વાઉચરો ઉપર સહી કરશે.
૩૪. મંત્રીઓ સાથે રહી અંદાજપત્ર, સરવૈયું, આવકખર્ચના હિસાબ વગેરે તૈયાર કરશે અને વ્યવસ્થાપક સમિતિ પાસે રજૂ કરશે.

જવાબદારી.

૩૫. પ્રત્યેક કાર્યવાહક પોતાના કાર્ય પૂરતા જવાબદાર રહેશે, અને સંસ્થાની મિલકતોની રોકાણમાં કિંમતમાં ઘટાડો થાય તો તે માટે જવાબદાર રહેશે નહીં પણ જેનાથી આવું નુકશાન બાણી બુઝીને થયું હશે તે ભરી આપવા માટે જવાબદાર રહેશે.

અન્વેષક (ઓડીટર)

૩૬. વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્ય ન હોય તેવા એક સભ્યને અગર કોઈ લાયક વ્યક્તિને

૧૧

આ સલા દર વર્ષે અન્વેષક (ચોડીટર) નિમશે. આ અન્વેષક સંસ્થાને હિસાબ તપાસશે અને તપાસ્યા બદલ ચોપડામાં પોતાની સહી કરશે, અગર લેખિત પ્રમાણપત્ર આપશે.

બેડાણુ.

૩૭. સંસ્થાના જેવા ઉદ્દેશો ધરાવતી કોઈ બીજી સંસ્થા સાથે સંપૂર્ણપણે કે અંશતઃ બેડાવા કે ગમે તે પ્રકારે સહકાર કરવા અને સાથે કામ કરવા સંસ્થા હક્કદાર રહેશે. પરંતુ કોઈ પણ બીજી સંસ્થા સાથે બેડાણુ કરવા માટે સંસ્થાના સભ્યોની ખાસ બેઠક પૂરા પંદર દિવસ અગાઉથી નોટિસ આપીને બોલાવવાનું અને તેવી બેઠકમાં હાજર રહેલા સભ્યોની ઠેક સંખ્યાની સંમતિ હોવાનું આવશ્યક રહેશે.

ટ્રસ્ટીઓ.

૩૮. સંસ્થાની કોઈ પણ મિલકતો માટે વ્યવસ્થાપક સમિતિને જરૂર લાગે ત્યારે વ્યવસ્થાપક સમિતિ ટ્રસ્ટીઓ નિમી શકશે, અને તેમનાં કામકાજ, અધિકાર, રચના, અંધારણુ વગેરે માટે વ્યવસ્થા અને નિયમો કરી શકશે, અને તેમાં ફેરફાર કરી શકશે તથા રદ કરી શકશે.

વિસર્જન.

૩૯. કોઈ સંયોગોમાં સંસ્થા અંધ પડે ને તેનું વિસર્જન થાય તો સંસ્થાની મિલકતો સંસ્થાના ઉદ્દેશો પાર પાડવામાં વપરાય તેવી સરતો સાથે કોઈ સ્થાનિક જૈન શ્રવેતાંબર મૂર્તિપૂજક સંસ્થાને સોંપવી. આવી સોંપણી ન થઈ શકે તો મિલકતો શ્રી ભાવનગર જૈન શ્રવેતાંબર મૂર્તિપૂજક સંઘને સોંપી દેવી.

વિશિષ્ટ ફંડ.

૪૦. સંસ્થા હસ્તક વિશિષ્ટ ફંડ કે ખાતાં હશે તેનો વહીવટ તથા ઉપયોગ તે તે વિશિષ્ટ કામમાં કરવામાં આવશે.

પગલાં લેવા બાબત.

૪૧. સંસ્થાની મિલકતોની માલિકી સંસ્થામાં રહેશે અને તે માટે સંસ્થા સામે કે સંસ્થા તરફથી કાયદેસર પગલાં સંસ્થાના પ્રમુખ કે મંત્રીઓ પૈકી ગમે તે બે નામથી લઈ શકાશે.

નાણાંનું રોકાણુ.

૪૨. આ અંધારણુને આધીન રહીને સંસ્થાની મિલકતો, ફંડો તથા નાણાંના રોકાણુ માટે વ્યવસ્થાપક સમિતિ વખતોવખત નિયમો, ઠરાવો, તથા વ્યવસ્થા કરશે તથા યોગ્ય લાગે તેમ તેમાં ફેરફાર કરી શકશે તેમજ તે રદ કરી શકશે.

૧૨

ઉચિત ફેરફાર.

૪૩. આ બંધારણની વિરુદ્ધ ન હોય તેવી રીતે સંસ્થાના કામકાજ તથા વહીવટ માટે વ્યવસ્થાપક સમિતિ વખતોવખત વ્યવસ્થા, નિયમો તથા ઠરાવો કરી શકશે તથા ફેરવી શકશે.

અમલ.

૪૪. આ બંધારણ સં. ૨૦૧૧ ના કારતક શુદ્ધી એકમથી અમલમાં આવશે, અને ત્યારથી તે અગાઉનું બંધારણ તથા તેને લગતા સામાન્ય સભાના તેમજ વ્યવસ્થાપક સમિતિના જે કોઈ ઠરાવો હશે તે રદ ગણાશે. પરંતુ સદરહુ તારીખ પહેલાં અગાઉના બંધારણ તથા ઠરાવોને અનુસરીને જે કોઈ કામકાજ થયાં હશે કે શરૂ થયેલ હશે તે કાયદેસર ગણાશે, અને સદરહુ તારીખથી ચાલુ કામકાજને પણ શક્ય હશે ત્યાં સુધી આ બંધારણ લાગુ પડશે.

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લક્ષુભાઈ, શ્રી મહોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ : ઠાણાપીઠ-ભાવનગર.

વાંચેલી, નવીન પચાસ કથાઓ. અન્ય અનેક અંતર કથાઓ અને સત્પુરુષોના માર્ગો, ઋતુ, ઉપવન, રાજ્ય લક્ષણો, સામુદ્રિક તેમ જ વ્યવહારિક, સામાજિક, રાજકીય અને નૈતિક વગેરે અનેક વિષયો દેવ, ગુરુ, ધર્મ, જિનપૂજા વગેરેના સ્વરૂપો અને વિધાનોનું વર્ણન વગેરે અનેક વિષયો આવેલા છે. પ્રથમ ભાગમાં સમ્યક્ત્વના વીથ ગુણોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. આ ખીજા ભાગમાં પાકીના તેર સમ્યક્ત્વના અને સત્તર પંચ આણુવતના મળી કુલ ત્રીસ ગુણોનું કથાઓ સહિત વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. સારા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોથી આ સમાના માનવતા પેટ્રન સાહુબો, લાઈફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવા આ ગ્રંથ છપાય છે. સુમારે ચાલીસ ફેમ ઉપરાંત કાઢિન આઠ પેશ લગભગ ચારસો પૃષ્ઠમાં તૈયાર થશે. આસો વદી ૦)) સુધીમાં નવા થનારા પેટ્રન સાહુબો તથા લાઈફ મેમ્બરોને પણ ભેટ આપવામાં આવશે. કિંમત સુમારે રૂ. નવ થશે,

બહાર ખબર

આ સભા તરફથી બહાર પાડવામાં આવેલ નીચેના સંસ્કૃત-માગધી ભાષાના મૂળ તથા ટીકાયુક્ત કિંમતી ગ્રંથોનો સ્ટોક લગભગ ખત્તાસ થવા આવ્યો છે, પરંતુ કેટલાક ગ્રંથભંડારો અને સાહિત્યપ્રેમીઓની ખાસ માગણી આવતાં સભાના અનામત રાખવામાં આવતા સ્ટોકમાંથી નીચેના પુસ્તકો તેમાં દર્શાવવામાં આવેલ કિંમતે આપવાનો નિર્ણય કર્યો છે, તે જોએને જરૂર હોય તેઓએ તરત મંગાવી લેવા કૃપા કરવી. વેચાણ માટે કાઢવામાં આવેલ આ ગ્રંથો બહુ અલ્પ પ્રમાણમાં છે, જે ખત્તાસ થવા બાદ તે ગ્રંથ મળી શકશે નહિ.

૧.	વસુદેવ હિન્દી :	પ્રથમ અંશ	મૂલ્ય	રૂ. ૭)
૨.	" "	દ્વિતીય "	"	રૂ. ૭)
[બંને ભાગ સાથે આપવામાં આવશે.]				
૩.	આ. દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકાયુક્ત-			
	કર્મગ્રંથ ભાગ ૧ લો	[એકથી ચાર]	મૂલ્ય	રૂ. ૬)
૪.	"	ભાગ ૨ જે	[પાંચથી છ]	" રૂ. ૬)
[બંને ભાગ સાથે આપવામાં આવશે.]				
૫.	બૃહત્ કલ્પસૂત્ર	ભાગ ૨	મૂલ્ય	રૂ. ૧૫)
૬.	"	" ભાગ ૩	"	રૂ. ૧૫)
૭.	"	" ભાગ ૪	"	રૂ. ૧૫)
૮.	"	" ભાગ ૫	"	રૂ. ૧૫)
૯.	"	" ભાગ ૬	"	રૂ. ૧૬)

ઉપરના ગ્રંથો મંગાવનારને કમીશન ટકા ૧૨% આપવામાં આવશે. દરેકનું પોસ્ટેજ અલગ સમજવું. પુસ્તકો રેલવે પારસલથી મંગાવવાથી ખર્ચ ઓછો આવશે, તે રેલવે રસ્તે મંગાવનારે ગ્રંથોની કિંમત અગાઉથી મોકલી આપવા કૃપા કરવી. જે મળેથી પુસ્તકો રેલવે-પારસલથી તરત રવાના કરવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર

Reg. No. B. 314

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેટ્રન થઈ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને ચાલુ વર્ષના અથવા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પુરાંત હશે તે પેટ્રન તથા લાઇફ મેમ્બરને પોણી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો ભેટ મળી શકશે; પણ શ. ૫૦) વધુ ભરી પહેલા વર્ગમાં આપનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કમીમતના ભેટ મળશે.

શ. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે. સાત વર્ષ પહેલાં થયેલા પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરને ભેટ આપવામાં આવેલા અંથોની કિંમત ઘણી મહોટી છે. જેમાંથી પેટ્રન થનાર મહાશયોને છેલ્લા પાંચ વર્ષના પુસ્તકો ભેટ મળશે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. શ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	” ” ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંડી ભાષાંતર	” ” ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી દમયંતી ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	” ” ૪-૦-૦
	આદર્શ શ્રી રત્નો ભાગ ૨	” ” ૨-૦-૦
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાંતર ગુજરાતી ભાગ ૧	” ” ૧૦-૦-૦
” ૨૦૦૮		” ” ૬-૦-૦
	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ (ગુજરાતી)	” ” ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી ત્રિયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	” ” ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	” ” ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	” ” ૧-૦-૦
		શ. ૮૬-૦-૦

હવે આપવાના ભેટના પુસ્તકો નવા તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના ભેટના પુસ્તકો ભેટ મળશે. ૨૦૧૦-૨૦૧૧ ના ભેટ પુસ્તકો માટે શ્રી કથારત્નકોષ ભાગ બીજો તૈયાર થાય છે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની શી શ. ૧૦૧) ભયેથી શ. ૧૩) નું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર શ. ૭) વધુ ભયેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ધર્ષ મળતા ભેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવેા. જૈન અંધુઓ અને હહેનોને પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બર થઈ નવા નવા સુંદર અંથો ભેટ મેળવવા નમ્ર સૂચના છે.

આવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જોડગી સુધી ભેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જોટલો વિલંબ થશે તેટલા વરસના ભેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની ધર્ષ છે.

કરાવ
તા. ૧૩-૧-૫૩
૨૦૦૬ પોસ વદ ૧૩

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.
ભાવનગર

મુદ્રક : શાહ ગુલામચંદ લક્ષ્મીભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.